



www.politiaromana.ro/ro/revista-politia-romana

Anul 2023 * Trimestrul IV * 68 pagini

POLIȚIA ROMÂNĂ

Publicație fondată în 1939



INTERPOL100



4 Dotări moderne pentru polițiștii de la Rutieră



12 Ultima zi în Școala de Poliție, prima zi din cariera de polițist



15 Reuniunea șefilor structurilor de combatere a criminalității organizate



20 „E fain! Vreau să fiu polițist!”



30 Grup infracțional organizat... în familie



34 196 de țări unite într-o misiune unică: O lume mai sigură



40 Centenarul Interpol: premisele și consecințele cooperării polițienești



50 Reafilierea României la Interpol. Scrisoarea către Nicolae Ceaușescu

58 Activitatea Biroului Național Interpol. Evoluții și provocări



62 Cazuri soluționate de autoritățile române cu sprijin Interpol



INTERPOL – POLIȚIA ROMÂNĂ, 100 DE ANI DE ISTORIE

O sută de ani de cooperare polițienească internațională înseamnă istorie, tradiție, valoare, progres, dar și o concretizare a eforturilor de a livra permanent securitate la nivel global.

România trăiește mândria de a fi membru fondator al Organizației Internaționale de Poliție Criminală INTERPOL. În 1923, reprezentanți din polițiile a 20 de state s-au reunit la Viena. Cu un secol în urmă, lumea arăta complet diferit. După Primul Război Mondial, era nevoie de resurse și cunoștințe unite, pe toate palierele, pentru a menține pacea. Astfel, INTERPOL a devenit o „voce globală” unică în domeniul agențiilor de aplicare a legii, fără de care nu am putea să ne imaginăm munca de poliție.

„INTERPOL a fost creat de oameni bravi! Să te numeri printre primele 20 de state ale lumii, care pun temelia acestei organizații internaționale, înseamnă curaj, implicare și pasiune. Astăzi, când granițele sunt atât de permeabile, când viteza definește acțiunea de orice fel, INTERPOL are un rol esențial în capacitatea noastră de a răspunde oricărei provocări. Putem pune în legătură polițiști din toate colțurile lumii, avem la dispoziție instrumente utile, baze de date vitale, o rețea de comunicații securizată, asistență și coordonare. În cadrul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională, funcționează Biroul Național Interpol, prin intermediul căruia asigurăm, 24 de ore din 24, schimb de date și informații, acoperim programul de lucru cu toate celelalte țări. 196 de state împreună înseamnă o forță incredibilă de a identifica criminali, victime sau bunuri, de a analiza trenduri infracționale și date masive, de a lupta împotriva infractorilor, pentru a aduce liniște în comunitățile noastre” – comisar-șef Mădălina Vlangăr, directorul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională.

Poliția Română s-a bucurat de o dublă aniversare: 100 de ani de Interpol, dar și 50 de ani de Birou Național Interpol. Cu această ocazie, reprezentanții Centrului de Cooperare Polițienească Internațională au organizat o serie de evenimente. Pentru a ilustra istoria cooperării, a fost organizat un vernisaj la Palatul Parlamentului. În semn de prețuire, Monetăria Statului a lansat pe piață 100 de seturi de colecție, compuse din medalii de argint sau de cupru și certificate de autenticitate personalizate. Pentru că



istoria trebuie transmisă noilor generații, studenții din cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, dar și de la Facultatea de Istorie, din cadrul Universității din București, au depus o muncă de cercetare anevoioasă, inclusiv în arhivele statului român. Sub coordonarea profesorilor conf. univ. dr. Florentina Nițu și drd. Cristian Dumitrescu, din cadrul Universității din București, au redactat și articolele dedicate Centenarului, regăsite în această ediție a Revistei „Poliția Română”.

„Colaborarea noastră se referă la valori morale comune, poate de aceea Organizația Internațională de Poliție Criminală INTERPOL a depășit orice test al celor mai complicate vremuri, devenind tot mai valoroasă. Este minunat entuziasmul tinerilor, totodată este fascinant să coordonezi colegi atât de dedicați muncii lor de poliție. Lucrează cu satisfacția enormă că, prin activitatea lor, pot opri răul, pot salva o viață sau pot preveni o nenorocire. În cadrul vernisajului, am ilustrat și cele 10 porunci ale polițistului, scrise de Eugen Bianu. Toate națiunile mari sunt crescute pe un crez. Când ne este mai greu, mulți dintre noi recitim decalogul care ne amintește despre jurământul de credință, integritate, corectitudine, adevăr, bine și hărnicie profesională” – afirmă comisarul-șef Mădălina Vlangăr.

Milioane de misiuni derulate în 196 de state ar putea defini cei 100 de ani de INTERPOL. Însă, prezentul ne obligă să privim spre viitor și ne întrebăm cum vor fi următorii 100 de ani și, mai ales, ce putem face fiecare dintre noi pentru o lume mai bună.

Raluca-Elena CANTUNIARI

Publicație editată de
Inspectoratul General al Poliției Române

Director Onorific:
Chestor-șef de poliție
Benone-Marian Matei

Redactor-șef
Șef S.C.S.I.I.

Comisar-șef de poliție Bogdan Ghebaur



Adresa redacției: Domnița Anastasia nr. 1, Sector 5, București.
PUBLICAȚIE ÎNREGISTRATĂ LA O.S.I.M.
NR. 140819/2015; ISSN 1223 - 2823

Design layout, Prepress, Tipar:
S.C. PAPER PRINT INVEST S.R.L. Brăila

Telefon centrală: 021 208 25 25
Interioare: 26454, 26298, 26164
Redactori: cms.-șef Marius Toma
scms. Raluca-Elena Cantuniari
cms.-șef Octavian Dan
cms.-șef Răzvan Rădoi
insp. pr. Cătălina Toma
insp. Alexandra Burlacu
sinsp. Victor Pancu
Colaboratori:
Fotografii: insp. pr. Florin Jugravu
Corector: p.c. Mihai Alexandru Buzatu
E-mail: revista@politiaromana.ro

Reproducerea integrală sau parțială a materialelor,
fără acordul prealabil al conducerii redacției, este interzisă!

DOTĂRI MODERNE PENTRU POLIȚIȘTII DE LA RUTIERĂ, ÎN URMA IMPLEMENTĂRII A DOUĂ PROIECTE CU FONDURI EUROPENE

Pentru prezentarea tehnicii și echipamentelor achiziționate, de Poliția Română, în cadrul a 2 proiecte cu fonduri europene, la data de 23 decembrie 2023, la sediul Inspectoratului General de Aviație al M.A.I., a avut loc un eveniment oficial.

La acesta au participat domnul Cătălin PREDOIU, viceprim-ministru, ministru al Afacerilor Interne, domnul chestor general de poliție Bogdan DESPESCU, secretar de stat pentru ordine și siguranță publică în cadrul Ministerului Afacerilor Interne și domnul chestor-șef de poliție Benone-Marian MATEI, inspector general al Poliției Române, alături de alți invitați din partea partenerilor interni și externi.

Astfel, Inspectoratul General al Poliției Române, în parteneriat cu Inspectoratul General de Aviație și alte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne, a implementat proiectul „HeliPol – Acțiune integrată pentru creșterea siguranței traficului ru-

tier”, cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare, în urma semnării contractului de finanțare cu Direcția Generală Organism Intermediar Transport din cadrul Ministerul Transporturilor și infrastructurii.

Astfel, a fost lansată o inițiativă majoră pentru a combate una dintre cele mai grave probleme de siguranță din România, respectiv accidentele rutiere. Proiectul are drept obiectiv general creșterea gradului de siguranță și securitate privind infrastructura rutieră, prin dezvoltarea capacității de prevenție a structurilor MAI.

Concomitent cu implementarea unui concept de acțiune integrată sol – aer, au fost întărite capacitățile și crescută capacitatea Poliției Române de prevenție, intervenție, monitorizare și gestionare a traficului rutier.

Pentru a aborda această problematică și pentru



a alinia România la obiectivele UE de reducere a numărului persoanelor decedate în accidente rutiere cu 50% până în 2030, proiectul și-a propus să întărească semnificativ capacitățile Poliției Române de a interveni și a preveni accidentele rutiere.

Acest plan de investiții esențiale pentru infrastructura de siguranță rutieră îmbunătățește capacitatea de intervenție, monitorizare și gestionare a traficului rutier, crescând astfel rapiditatea și eficacitatea acțiunilor polițiștilor.

Implementarea proiectului „HeliPol” este un moment definitoriu în evoluția siguranței rutiere din România, sporind capacitățile de răspuns ale Poliției Române și contribuind semnificativ la crearea unui mediu sigur, pentru toți utilizatorii rețelei de drumuri naționale.

Acest proiect se ridică la nivelul așteptărilor societății pentru siguranță și protecție, oferind nu doar o promisiune, ci și un angajament ferm al autorităților de a implementa soluții concrete și de ultimă oră, în combaterea unora dintre cele mai stringente pericole ale vieții cotidiene - accidentele rutiere.

Inițiativa subliniază o viziune strategică și un efort conjugat, proiectând România viitorului, unde fiecare călătorie se va desfășura în condiții de siguranță.

În aceeași linie, Poliția Română a finalizat implementarea proiectului „Dezvoltarea unui sistem mixt mobil de monitorizare a traficului rutier privind încălcarea regulilor de circulație”.

Prin acest proiect, s-a continuat abordarea multicauzalitate a accidentelor rutiere. Astfel, achiziționarea aparatelor de depistare a consumului de substanțe stupefiante crește capacitatea de constatare a consumului de astfel de substanțe de către conducătorii de autovehicule.

Astfel, în cele două proiecte, au fost achiziționate patru elicoptere, 515 autospeciale, 75 de motociclete, 244 de sisteme electronice mobile de detectare a substanțelor stupefiante în salivă, 800 de etilometre, 250 de aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor, 200 de kituri de semnalizare și 200 de kituri de cercetare la fața locului.

De asemenea, au fost achiziționate 1.000 de seturi de lămpi de avertizare, 1.000 de stații de lucru,



dintre care 200 grafice, 200 de stații de comunicații portabile, 50 de soft-uri pentru tahograf, 50 de laptopuri, 4.000 de dispozitive mobile și accesorii, 1.400 de imprimante mobile termice, un sistem de colectare a datelor pentru siguranța în trafic, o soluție de comunicații satelitare și o platformă IT.

Toate aceste dotări, achiziționate din fonduri externe nerambursabile, asigură mijloace moderne de intervenție pentru Poliția Română, adaptate anului în care ne aflăm.

Cu toate că înregistrăm progrese semnificative în siguranța rutieră, încă avem mii de persoane care își pierd viața, pe șoselele din România. În acest context, este necesar ca noi toți, atât instituțiile cu atribuții în domeniu, cât și societatea civilă, să formăm o echipă și să avem o implicare activă în modelarea factorului uman și în respectarea legii.

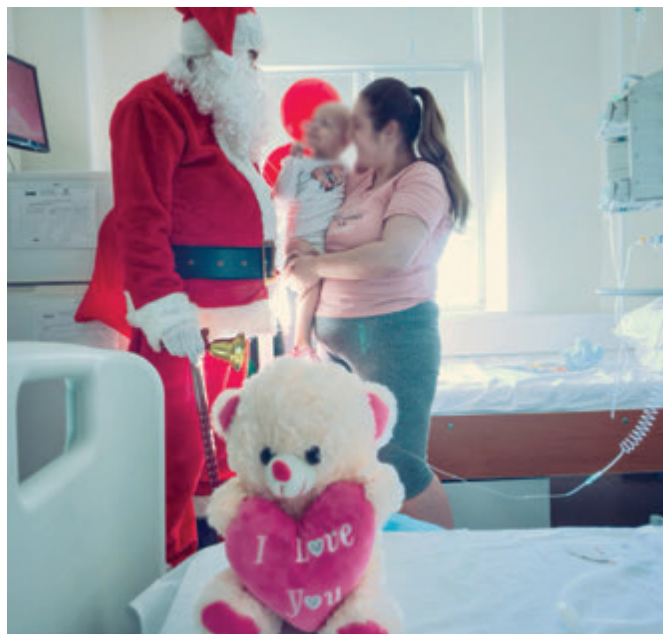
Pentru instituție, un ajutor important vine de fiecare dată de la cetățenii de bună credință, care sesizează ilegalități. În aceste cazuri, intervenția

polițiștilor întrerupe activitatea ilegală, de multe ori cu un pericol social deosebit.

În cadrul evenimentului, domnul Cătălin PREDOIU, viceprim-ministru, ministru al Afacerilor Interne a transmis următoarele: „Sunt cu adevărat onorat și bucuros să mă aflu astăzi, cu această ocazie, în fața dumneavoastră, pentru recepția acestor frumoase elicoptere și autospeciale, intrate în dotarea Poliției Române. Este încă o zi în care forțele Ministerului Afacerilor Interne, în speță astăzi Poliția, devin mai puternice și, implicit, prin care siguranța cetățeanului este consolidată. Pentru că toate aceste dotări logistice au ca finalitate siguranța cetățeanului. Eu văd acest lucru ca un bun început. Adică, nu e un sfârșit de etapă aici, nu trebuie să rămânem mulțumiți cu ceea ce am realizat, ci, dimpotrivă, trebuie să fie o etapă într-o succesiune de mai multe dezvoltări pe zona logistică, în Ministerul Afacerilor Interne.”

Octavian DAN

UN COPIL, O POVESTE ȘI... CEL PUȚIN UN VIS DE ÎMPLINIT



Institutul Clinic Fundeni - Secția de pediatrie! Doar când citim numele, ni se strânge inima. Peste 100 de copii și-au petrecut Crăciunul în acest spital. Dacă anii trecuți împodobeau bradul, mergeau la colindat și se bucurau de magia sărbătorilor de iarnă, acum l-au așteptat cuminți pe Moșul... cu vești bune. Și sunt copilași de toate vârstele, de la mogâldețe de doar câteva luni, la adolescenți de 17 ani. Fiecare cu o poveste și cel puțin un vis de împlinit!

Lângă ei stau părinții. Cine spune că e grea viața, cu siguranță nu a trecut pe holurile acestui spital.

Cu doar câteva zile înaintea Crăciunului, polițiștii Inspectoratului General al Poliției Române și ai Poliției Capitalei au mers la acești copii. Au vrut să le aducă un strop de fericire, pentru că sărbătorile nu reprezintă doar o simplă dată în calendar.



Crăciunul înseamnă familie, iubire, dăruire! Crăciunul este sărbătoarea care îmbracă totul în magie și aduce speranță în inimile oamenilor. În ochii copiilor pe care i-am vizitat la spital, în ciuda greutății care s-a abătut asupra lor, asta am citit: speranță!

Cum nu există Crăciun fără Moș Crăciun, simpaticul bătrânel ne-a însoțit. A fost o zi emoționantă și pentru el. Și-a ascuns, subtil, lacrimile în barba albă și a avut daruri pentru fiecare în parte. La final, le-a promis ceva: le va aduce cadouri și la anul, chiar dacă vor mai face prostioare!

Dragii copii, ne-ați umplut inimile, iar pentru

asta nu avem cuvinte să vă mulțumim. Să treceți cu bine peste acest „hop” din viața voastră, apoi, să explorați lumea!

Promitem să fim mereu lângă voi, să vă îndrumăm fiecare pas, iar atunci când o să mai greșiți, dragii copii, vom fi tot lângă voi, să îndreptăm împreună tot răul din lume!

Dorim să mulțumim fiecărui polițist care a contribuit la această mică bucurie, precum și Corpului Național al Polițiștilor, dar și cadrelor medicale de la Institutul Clinic Fundeni, care ne-au fost alături pas cu pas.

Cătălina TOMA



DOAR ÎMPREUNĂ E MAI UȘOR ÎN FAȚA DIFICULTĂȚILOR



Comuna Ileana... o comună la aproape 50 de kilometri de București. Aici, la o stână, locuiește o familie cu 3 copii. Două fetițe de 3, respectiv 6 ani și un prichindel de 7 ani. Locuiesc într-o căsuță fără curent electric și care nu le aparține. Proprietarul stânei, la care lucrează părinții, îi ajută să își construiască și ei un adăpost.

Viața pe care o au nu e ușoară. Muncesc cât e ziua de lungă. Noaptea, tatăl doarme sub cerul liber ca să păzească animalele. Copiii nu au nici telefoane și nici jucării de ultimă generație, dar se au unul pe altul.

În ciuda lipsurilor, stâna este colțul lor de rai. Aici au cunoscut iubirea și împlinirea. Dragostea și valorile familiei i-au ținut uniți și au dat valoare vieții pe care o au. Și atunci când nu mai pot.... mai pot puțin!



Cea mai apropiată școală este la 3 kilometri depărtare. Nu au cu ce să meargă, dar cumva se descurcă. Cert este că... cei mici nu lipsesc de la școală.

Împreună sunt un exemplu de bunătate, respect și seriozitate. Înainte de Crăciun i-au primit în vizită pe „Oamenii legii” și au făcut-o așa cum fac oamenii buni: cu brațele deschise.

Nici colegii noștri nu s-au dus cu mâna goală. Au luat din tolba Moșului daruri atât pentru copii, pentru părinți, cât și pentru căsuța în care locuiesc. Au încercat să aducă Crăciunul și la ei acasă.

Ce au observat colegii noștri este că acolo, în mijlocul câmpului, practic ei au ceea ce găsim din ce în ce mai greu: iubirea pură, care le dă putere zi și noapte.

Cătălina TOMA



ULTIMA ZI ÎN ȘCOALA DE POLIȚIE, PRIMA ZI DIN CARIERA DE POLIȚIST



Într-o dimineață de noiembrie, pe o ploaie mărunță, sute de tineri se pregăteau de cel mai important moment din viața lor de până atunci: jurământul de credință. Părăseau școala de poliție și porneau pe un nou drum. Firească, trăiau cu emoții prima zi din cariera de polițist.

Unii abia împliniseră majoratul când au devenit elevi ai Școlii de Agenți de Poliție „Vasile Lascăr” – Câmpina. Alții mai încercaseră și alte meserii înainte de a porni în această călătorie. Cei mai mulți povestesc, însă, că viața din școală i-a maturizat. Au simțit că e momentul în care trebuie să își construiască viitorul și au înțeles repede că pregătirea profesională va fi scutul lor de protecție, iar echipa, cel mai bun aliat.

Ionuț Andrei Telcean își amintește, deja cu nostalgie, prima zi în școală. Era o după-amiază de iarnă, el venea din Vâlcea cu două geamantane mari și nu știa încotro să se îndrepte.



„Zăpada era ușor afânată, țin minte că roțile geamantanelor se tot blocau. Aleile mi s-au părut destul de lungi, nici nu știam unde trebuie să ajung.

Până la urmă, am descoperit pavilionul în care eram repartizat. Când am ajuns în dormitor, eram primul. Până seara, camera s-a umplut cu alți șapte colegi. Am trăit multe momente frumoase aici. Am cunoscut oameni noi, dar m-am cunoscut mai bine și pe mine. Îmi dau seama că mă caracterizează ordinea, liniștea, corectitudinea, îmi place să ajut, să intervin când cineva are nevoie de sprijinul meu” – spune agentul de poliție Ionuț Andrei Telcean.

Andrei era încă adolescent când a decis că va fi și el, într-o zi, polițist. Prima oară a intrat pe porțile școlii când și-a vizitat fratele mai mare, fost elev al Școlii de Agenți de Poliție. După absolvire, fratele a ales un post acasă, în Vâlcea. Când i-a venit rândul, Andrei a decis să ia drumul Sibiului. Cu emoție, ne-a dezvăluit cea mai puternică motivație.

„Domnul diriginte încheie cariera de profesor în școală odată cu noi. Voi păstra mereu cu mine sfatul primit: <<Să fim pregătiți pentru orice, să fim corecți și să nu ne lăsăm influențați>> Cu acest gând pornesc la drum!”

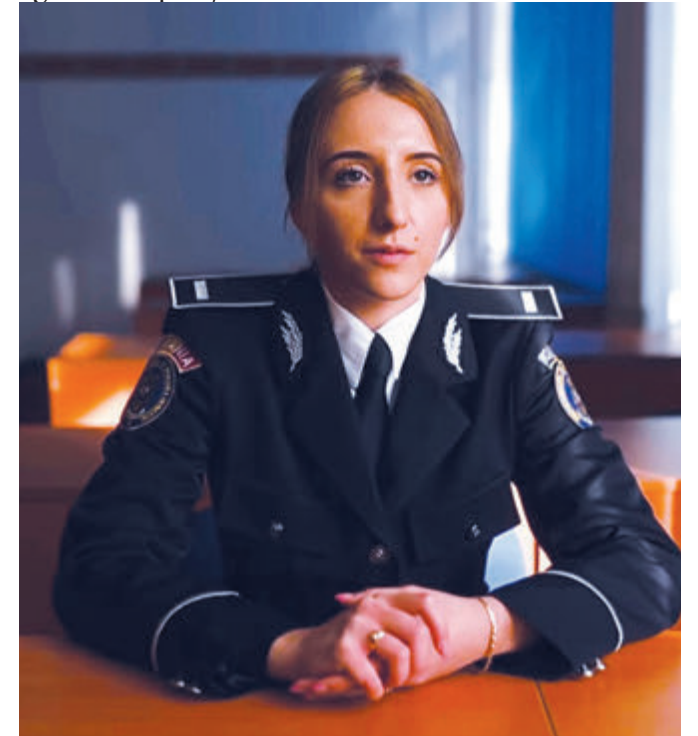
Perioada de formare a fost trăită intens de fiecare dintre ei. Cursuri, instrucție, practică, examene - toate au venit cu provocări noi.



Andreea Grosu a obținut una dintre cele mai bune medii de absolvire. Povestește că a încercat să rețină cât mai multe informații din timpul cursurilor, iar, la studiu, doar să aprofundeze. Și, dacă este o zi pe care nu o va putea uita vreodată, aceea este prima zi în școală.

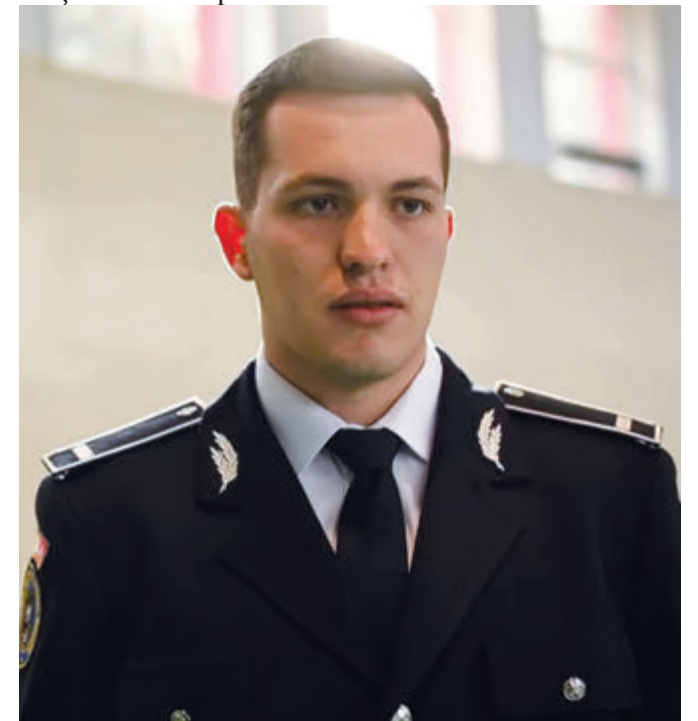
„Nu aș putea uita momentul în care am venit aici, am primit uniforma și mi-am cunoscut colegile de cameră. Am fost o echipă de la început. Ne-am bucurat pentru fiecare moment. De acasă, s-au bucurat și părinții noștri, când le trimiteam fotografii cu noi în

uniformă. Nu o să uit serile în care împărtășeam în cameră tot felul de emoții trăite peste zi” – povestește agentul de poliție Andreea Grosu.



Tânăra are 25 de ani, a făcut volei de performanță și era obișnuită cu plecările de acasă. Vorbește cu recunoștință despre cei care au îndrumat-o pe parcursul școlii: „Ne-au insuflat respectul față de noi înșine și față de ceilalți. Oriunde am fi, să avem atitudinea potrivită. Să putem interveni, indiferent dacă suntem sau nu în uniformă.”

Pavel Ioan Bîrligă a devenit polițist la 19 ani. Este din Valea Doftanei, la jumătate de oră de mers cu mașina de Câmpina.



Când a plecat de acasă, părinții i-au spus să ia viața în piept: „Aveam 18 ani când am intrat în școală. Nu am frați sau surori și, oricât de greu le-a fost, părinții m-au încurajat să fiu stăpân pe mine, să mă dezvolt profesional. Tocmai de aceea am decis să îmi încep cariera în București, unde sunt provocări noi tot timpul. Cel mai important aspect este să fim oameni mai presus de orice. Oameni - un cuvânt deloc banal, are o mare greutate!”

Cu umor, Pavel povestește că va duce cu el la București și cașcaveaua de pe Valea Doftanei. Produsul tradițional a fost mereu apreciat de colegii lui, iar el s-a simțit fericit că poate împărți cu ceilalți pachetul de acasă.

Tot în București va lucra și Cătălin Stîlpeanu. Povestea lui este una inedită. A decis să îmbrace uniforma după ce a făcut cunoștință în trafic cu mai mulți polițiști. Povestește că are o pasiune pentru mașini, iar, atunci când era acasă, îi plăcea să aducă modificări autovehiculelor. Însă, când ieșea pe șosea cu ele, inevitabil atrăgea și atenția Poliției Rutiere.

„Am descoperit că, atunci când înțelegi mai bine un om, poți să îl ajuți, să îi oferi un sprijin concret. Față de colegile mele, pot spune că, în grupul băieților, situația a fost puțin diferită. Colectivul s-a sudat mai greu. În primele zile petrecute în școală, cred că mare parte din timpul liber stăteam mai mult pe telefon decât de vorbă. Acum avem multe experiențe comune, viața în școală și perioadele de practică ne-au responsabilizat” – spune tânărul agent de poliție.



Înainte de a părăsi școala, cei patru tineri au trecut și pe la popotă. Le-au mulțumit doamnelor pentru grija părintească pe care le-au purtat-o și au mai creat o amintire printr-o fotografie.

Tinerii polițiști au ambiții, planuri mărețe, dar și dorință de a ajuta și de a fi un sprijin în societate. Școala de Agenți de Poliție „Vasile Lascăr” este



doar primul reper din călătoria lor profesională. Este important cum pornești la drum, iar energia lor arată că noile generații vin cu entuziasmul de a descoperi informații noi, de a-și pune amprenta în tot ceea ce lucrează și depun toate eforturile atunci când sunt ghidați de lideri care îi inspiră și le oferă încredere, cel mai important stimulent profesional.

Raluca-Elena CANTUNIARI



REUNIUNEA ȘEFILOR STRUCTURILOR DE COMBATERE A CRIMINALITĂȚII ORGANIZATE DIN SUD – ESTUL EUROPEI, ORGANIZATĂ ÎN ROMÂNIA

În perioada 6 – 9 noiembrie 2023, cu sprijinul Ambasadei S.U.A. la București, Fundației Hanns Seidel și SELEC, a avut loc ediția XVIII-a a Reuniunii Șefilor structurilor de combatere a criminalității organizate din Sud-Estul Europei, în România.

La eveniment au fost prezenți aproximativ 130 de participanți, specialiști în combaterea criminalității organizate din sectorul agențiilor europene/internaționale cu competențe în domeniu, din sfera structurilor de aplicare a legii din statele membre ale Uniunii Europene, din țările vecine, oficiali din S.U.A. și ofițeri de legătură acreditați în România. Astfel, la activități au participat șefi ai structurilor de combatere a criminalității organizate de la nivel central și teritorial, invitați din partea D.I.I.C.O.T., reprezentanți ai serviciilor de informații, oficiali ai SELEC, Comisiei Europene, EUROPOL, FRONTEX, ai Fundației Hanns Seidel și ai Ambasadei S.U.A. la București, alături de alți parteneri de la nivel național/internațional.

De asemenea, au fost prezenți reprezentanți din Germania, Statele Unite ale Americii (DEA, DS, DTRA, FBI, HSI), Austria, Albania, Arabia Saudită, Bulgaria, Franța, Grecia, Macedonia de Nord, Moldova, Norvegia, Ungaria, Spania, Serbia, Turcia, Ucraina, Belgia, Canada, Cehia, Italia, Australia și Elveția.

Reuniunea a avut ca obiectiv întărirea cooperării

internaționale în lupta împotriva criminalității organizate, prin facilitarea schimbului de informații în cauze concrete și împărtășirea de bune practici cu structurile omoloage din străinătate.

Conferința a avut ca principală temă prevenirea și combaterea criminalității organizate transnaționale, în actualul context geopolitic, fiind abordate și dezbătute tendințe și amenințări din prisma migrației ilegale, criminalității informatice, traficului de droguri și terorismului. De asemenea, s-a urmărit alinierea obiectivelor strategice naționale în domeniul combaterii criminalității organizate cu cele de la nivel european, având în vedere și noua „foaie de parcurs” emisă recent de Comisia Europeană (EU roadmap to fight drug trafficking and organised crime).

Delegația Inspectoratului General al Poliției Române – Direcția de Combatere a Criminalității Organizate a fost alcătuită polițiști cu funcții de conducere, ofițeri cu funcții de comandă de la nivelul structurilor teritoriale, specialiști în domeniile care au făcut obiectul conferinței și ofițeri de relații internaționale.

Reamintim că Reuniunea anuală a șefilor structurilor de combatere a criminalității organizate din Sud-Estul Europei reprezintă un reper important al agendei activităților de cooperare polițienească internațională și plasează Poliția Română ca un lider regional.

Alexandra BURLACU



DETERMINARE, DISCIPLINĂ, ANTRENAMENT



În profesia noastră, nicio misiune nu seamănă cu alta, însă, întotdeauna există un reper important. Atunci când ești bine pregătit, și intervenția va fi una de calitate. Provocările sunt mereu altele și tocmai de aceea pregătirea profesională este una continuă. Învățăm asta din școală, dar și după școală. Proaspeții absolvenți ai școlilor de agenți de poliție s-au întors la pregătire la scurtă vreme după ce au ieșit de pe băncile școlilor. Au fost incluși în stagii intense, menite să le dezvolte abilități noi și să le întărească posibilitățile de acțiune.

Perioada de pregătire s-a derulat pe trei paliere: unul teoretic, unul practic și unul de adaptare. Componenta teoretică s-a materializat în furnizarea de noi informații, în sprijinul activităților practice specifice muncii de poliție. Acestea consolidează baza de cunoștințe teoretice pe care noii polițiști și-au format-o în timpul școlarizării.

Decealaltă parte, componenta practică a stagiului de pregătire s-a concretizat în antrenamente prin care agenții și-au dezvoltat abilități în domeniile

autoapărării, tragerii cu armamentul din dotare și conducerii autovehiculelor cu regim de circulație prioritară.

La final, componenta de adaptare și integrare s-a realizat prin participarea efectivă a polițiștilor debutanți la activități polițienești caracteristice, alături de polițiști cu vechime, din mai multe structuri operative. Astfel, noii noștri colegi au avut ocazia de a participa concret la activități polițienești specifice de ordine publică, rutieră, criminalistică, investigarea criminalității economice și investigații criminale.

Debutanții, în echipa celor experimentați

„Debutanții” au făcut echipă cu cei mai experimentați instructori din Poliția Română, dar și cu ofițeri sau agenți cu mulți ani de vechime în teren.

Specialiști ai Departamentului de Stat din cadrul Ambasadei SUA la București au venit în sprijinul acestui demers, împărțind colegilor nou încadrați, în Inspectoratul de Poliție Județean

Constanța, experiențe dintre cele mai complexe. De exemplu, au venit cu informații noi din domeniul combaterii traficului de persoane, punând accent pe modul de identificare a victimelor acestei infracțiuni, totul cu scopul de a crește capacitatea Inspectoratului de Poliție Județean Constanța de a combate acest fenomen.



profesionale, chiar de la început de carieră, a fost primită cu entuziasm, iar, la finalul stagiului, mulți dintre ei erau interesați să afle când va avea loc următoarea perioadă de pregătire.

Timp de mai multe săptămâni, în toată țara, serviciile de pregătire profesională au efectuat stagii cu tinerii polițiști. Sunt mai mult decât antrenamente, au spus cursanții. Și-au dat seama că și în școală au primit multe informații, însă nimic nu se compară cu momentul când ești deja pe cont propriu. Astfel, vestea intensificării pregătirii

În mod cert, vor mai avea loc și altele, pentru că modul de intervenție la evenimentele sesizate nu poate fi îmbunătățit decât printr-o dezvoltare continuă a deprinderilor de utilizare a tehnicilor și mijloacelor din dotare. Acțiunea rapidă și eficientă implică multiple cunoștințe sedimentate prin exercițiu, determinare și disciplină.

Rădoi RĂZVAN



„Oamenii legii”

Poliția Română, în acțiune pe micile ecrane

30 octombrie 2023. Cele patru echipe de polițiști au revenit pe micile ecrane, în cel de-al doilea sezon „Oamenii legii”, o producție locală AXN România.



Fiecare episod a prezentat misiuni inspirate din viața reală, menite să ofere o deschidere către public, pentru a înțelege, printr-o expunere cât mai fidelă, modul nostru de acțiune, cu toate posibilitățile concrete de a oferi un sprijin real populației. Cazurile preluate de polițiști, în urma apelurilor la 112, au prezentat, într-un spectru larg, situații complexe, de la evenimente care au loc în spațiul public, până la momentele în care viețile oamenilor sunt puse în pericol.

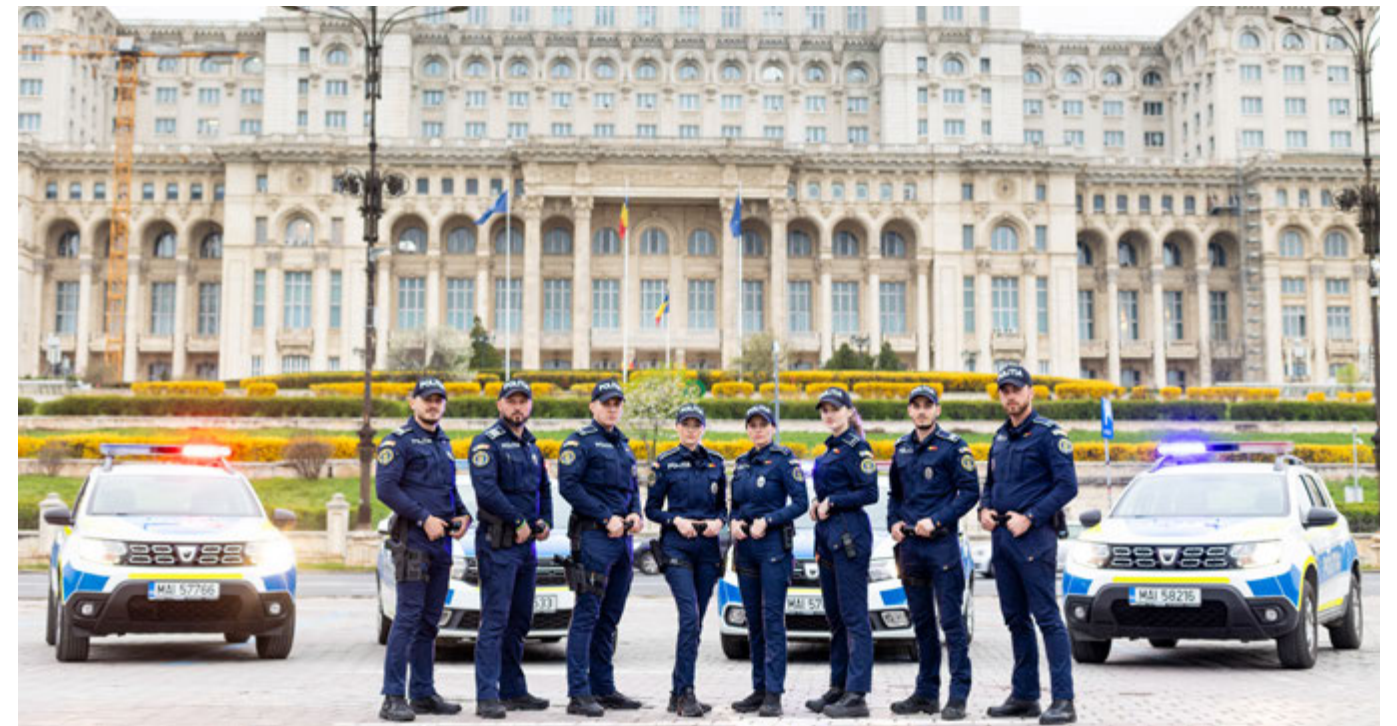
Serialul s-a bucurat de o audiență semnificativă în fața micilor ecrane. De luni, până vineri, fiecare episod a adus în fața telespectatorilor 8 protagoniști, polițiști din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române și de la Direcția Generală de Poliție a Municipiului București.

La filmări, au participat și actori care au jucat

rolul cetățenilor care cer ajutorul Poliției. Au fost multiple situații când a fost solicitată și intervenția altor specialiști din Poliția Română: criminaliști, luptători SIAS, experți pirotehniști, colegi de la investigarea infracțiunilor economice sau de la Poliția Canină.

De fiecare dată, scenariul a urmărit să respecte întocmai procedurile de intervenție și să aducă, în prim plan, și o componentă preventivă. Fiecare misiune s-a încheiat cu prezentarea consecințelor legale, iar în dinamica acțiunii au fost, treptat, inserate mesaje de conștientizare a riscurilor, precum și sfaturi concrete de prevenire a victimizării.

Fiind o instituție fundamentală în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, Poliția Română și-a asumat rolul de pregătire



antiinfracțională a populației.

„Oamenii legii”, polițiști cu experiență în domeniu, au acționat în fiecare caz la fel ca în viața reală. Și locurile desfășurării acțiunii au fost dintre cele mai diverse, tocmai pentru a reda complexitatea și diversitatea misiunilor. Au filmat în trafic, dar și în locuințe, pe acoperișuri de bloc, în hotel, precum și în cimitir și chiar pe marginea unui lac.

De la accidente în trafic, cu salvări de vieți, până la intervenții în cazuri de violență domestică și tulburare a liniștii publice, tâlhării, înșelăciuni și amenințări, toate misiunile au presupus intervenție rapidă. De exemplu, pentru a recrea un accident rutier, în interiorul unui autoturism răsturnat se afla o persoană suspendată. Aceasta era susținută doar de centura de siguranță. A fost extrasă cu grijă, iar pe tot parcursul intervenției s-a comunicat cu ea, pentru a rămâne calmă, iar operațiunea să se realizeze fără incidente.

În timpul filmărilor, au fost și situații nou apărute, care au necesitat intervenția polițiștilor. Vorbim despre cazuri reale în care au intervenit, pentru a oferi ajutorul sau pentru a aplană conflicte. De altfel, au existat și momente când cetățenii și-au oferit sprijinul, dând dovadă de spirit civic.

De cele mai multe ori, polițiștii din „Oamenii legii” nu au cunoscut nici locul unde urma să se desfășoare acțiunea, nici replicile actorilor din rolul cetățenilor, tocmai pentru ca oamenii în uniformă să reacționeze natural, așa cum știu ei să intervină în situații dintre cele mai complicate.

Cine sunt „Oamenii legii”

- Alina Manea, inspector principal de poliție;
- Crina Eșanu, inspector de poliție;
- Alexandra Zega, agent de poliție;
- Alin Constantin, agent-șef de poliție;
- Robert Alioani, agent principal de poliție;
- Costi Neagu, agent principal de poliție;
- Alexandru Ungureanu, agent de poliție;
- Alexandru-Bogdan Curea, agent de poliție.

Fiecare intervenție a prevăzut și evidențierea consecințelor. Comisarul-șef Jenel Sogor, cu 32 de ani de experiență în Poliția Română, a fost polițistul care a „închis” fiecare caz, din punct de vedere al încadrării juridice.



Reacția publicului arată că serialul AXN a fost apreciat, pentru că a adus nu doar acțiune, ci și informație, pentru consolidarea unui parteneriat firesc între poliție și cetățeni.

Raluca-Elena CANTUNIARI

„E fain! Vreau să fiu polițist!”



Problemele actuale „moderne” întâlnite în școli sunt binecunoscute: dependența de internet, de droguri chiar, hărțuirea unor colegi de grupuri de elevi, jignirea și agresarea verbală sau fizică a unor cadre didactice. La fel de binecunoscut este și faptul că, în aceste cazuri, prevenția și educația sunt esențiale. Este motivul pentru care și în acest an, de la polițiști, elevii au aflat despre gestionarea corectă a respectivelor situații.

De la polițiștii bihoreni, peste 2.500 de elevi au aflat cum să prevină delincvența juvenilă, bullyingul sau consumul de substanțe interzise, în cadrul activităților dedicate programului național devenit deja tradiție „Școala Altfel”.

În săptămâna 23 - 29 octombrie a.c., polițiștii Compartimentului de Analiză și Prevenire a Criminalității, cei ai Biroului pentru Siguranță Școlară, alături de colegii Serviciului Rutier din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Bihor au desfășurat activități informativ preventive împreună cu elevii din unitățile de învățământ din județul Bihor, în cadrul acestui programului național.

Pe parcursul întregii săptămâni, polițiștii au fost prezenți în unități școlare și în spații publice din municipiul Oradea și de pe raza județului Bihor, unde au avut loc sesiuni de informare, distribuire de materiale preventive, vizionări de filme educative și

concursuri preventive. Polițiștii bihoreni au realizat 35 de activități preventive, în care au fost implicați mii de elevi.

Tematica abordată a fost axată pe prevenirea consumului de alcool, de droguri sau a altor substanțe psihoactive în rândul copiilor și tinerilor, prevenirea și reducerea cazurilor de comportament violent verbal, fizic, psihologic, emoțional, sexual, social, cultural și din sfera cibernetică (cyberbullying) în rândul copiilor și al tinerilor.



Activități preventive au fost axate pe linia delincvenței juvenile, pe prevenirea comportamentelor antisociale, a violenței în mediul școlar, pe informarea despre răspunderea penală a minorilor,

pe prevenirea portului ilegal de obiecte periculoase și pe prevenirea victimizării prin accidente rutiere.



Au fost discutate aspecte referitoare la pragul delincvențial, cauzele, factorii favorizanți în apariția delincvenței juvenile, cum sunt anturajul, consumul de alcool, de droguri ș.a., la consecințele legale și sociale în cazul comiterii de infracțiuni de către persoane minore: răspunderea penală a minorilor, efectele comiterii de infracțiuni în plan social. Pentru a înțelege cât mai bine toate acestea, polițiștii au prezentat exemple de situații de victimizare în care pot fi implicați minorii și măsurile de prevenire pe care aceștia le pot lua pentru a le evita.



Sediul Inspectoratului de Poliție Județean Bihor a fost vizitat de școlari orădeni, care au asistat la o lecție de educație rutieră. În curtea inspectoratului au vizitat laboratorul mobil de siguranță rutieră, au interacționat cu polițiștii rutieri, cu specialiștii criminaliști care le-au prezentat, pe înțelesul lor, aspecte interesante din activitatea profesională.

Mulți dintre copiii și tinerii vădit interesați și care vor să îmbrățișeze această profesie au avut ocazia să discute cu polițiștii Serviciului pentru Acțiuni Speciale, cu cei de la resurse umane, prevenire, siguranță școlară, rutieră, ordine publică, poliția

animalelor și de la criminalistică, în cadrul unui eveniment public organizat de polițiștii bihoreni în Pasajul Vulturul Negru din Municipiul Oradea.



Ei au putut folosi și ochelarii care simulează efectele consumului de alcool sau de droguri și s-au instalat confortabil în autoturismele de serviciu ale polițiștilor bihoreni, imaginându-și viitorul în uniformă.



A fost „fain”, dacă ar fi să îi cităm pe unii dintre cei mici, ceea ce înseamnă că polițiștii au reușit să pătrundă în inimile și în sufletul copiilor, reușind să transmită mai departe generației viitoare ștafa profesiei de apărător al legii în serviciul cetățenilor.

Marius TOMA



Împreună cu polițiștii, în „Trenul lui Moș Crăciun”



Polițiștii bihoreni, foarte activi în relația și în comunicarea cu cetățenii, s-au preocupat și de perioada vacanței școlare de iarnă. Pentru a petrece această perioadă în siguranță, ei i-au atras pe copii la mai multe evenimente. Unul dintre acestea a fost organizat în... Trenul lui Moș Crăciun. În perioada sărbătorilor de iarnă, acesta a circulat între Oradea și Bratca, doar că aceste călătorii erau puțin altfel; pe durata uneia, copiii s-au întâlnit cu polițiștii de prevenire bihoreni.

Evenimentul, organizat de polițiștii Compartimentului de Analiză și Prevenire a Criminalității din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Bihor, a avut loc în prima săptămână a lunii decembrie, în cadrul campaniei preventive „Sărbători în Siguranță” și a avut ca scop prevenirea victimizării copiilor în perioada sărbătorilor de iarnă.

Pentru că în fiecare an au loc accidente grave, soldate cu răni sau chiar cu mutilări, din cauza petardelor, polițiștii au vorbit despre pericolele folosirii obiectelor pirotehnice, despre siguranța ce trebuie acordată sporturilor de iarnă, unde pot

apărea la fel de multe accidente, colindatului, care implică mersul pe drumurile publice, posesia unor sume de bani care îi fac posibile ținte pentru hoți și despre interacțiunea cu persoane necunoscute.

„Copiii implicați în activitatea preventivă au avut parte de o adevărată lecție interactivă, desfășurată de polițiștii de prevenire bihoreni. Emoționați și nerăbdători, copiii s-au implicat în jocurile inedite organizate, învățând cum să evite pericolele pe stradă, acasă sau la locul de joacă, pe timpul vacanței de iarnă” - a spus comisarul-șef Alina Fărcaș, purtător de cuvânt al I.P.J. Bihor.

În cadrul acțiunii, a fost organizată o colectă pentru copiii defavorizați, polițiștii de prevenire bihoreni contribuind cu daruri la acțiunea cartabilă, menită să aducă un zâmbet pe buzele celor mici, în pragul sărbătorilor de iarnă. Totodată, polițiștii au interacționat cu cetățenii prezenți pe peronul stației C.F.R. Oradea și le-au reamintit cum să se protejeze pentru a nu cădea victime infracțiunilor de furt din poșete, din bagaje sau din buzunare. De asemenea, le-au fost oferite recomandări pentru prevenirea victimizării prin infracțiuni de înșelăciune sau prin intermediul fraudelor online.

Pe parcursul lunii decembrie, polițiștii de prevenire bihoreni și-au continuat activitățile preventive, prin care prezintă cetățenilor aspecte privind siguranța copiilor, prevenirea furturilor din locuințe, din buzunare, siguranța la cumpărături,



atât în magazine, cât și în spațiul virtual, recomandări pentru prevenirea victimizării prin accidente rutiere, totul pentru a preveni victimizarea acestora în perioada sărbătorilor de iarnă.

Pentru ca sărbătorile de iarnă să se desfășoare



în liniște și în siguranță, polițiștii au făcut mai multe recomandări copiilor și părinților acestora. Copiilor li s-a spus să meargă la colindat în grup sau însoțiți de un adult, să evite casele necunoscuților, să nu discute sau să meargă cu aceștia, mai ales în autoturismele lor, să nu circule pe trasee lungi sau care nu sunt intens circulate sau bine iluminate, să refuze alcoolul sau alte produse oferite, să nu se joace cu petarde, să nu se certe cu alți colindători agresivi, să fie atenți la mașini și să circule pe trotuare și să înștiințeze mereu familia când și unde merg. Oricând se simt în pericol, li s-a spus să sune

la numărul de urgență 112.

Adulților și părinților cu care au interacționat polițiștii li s-a spus să își supravegheze în permanență copiii, să le cunoască prietenii, obiceiurile, locurile frecventate, să îi îmbrace cu haine deschise la culoare atunci când se deplasează după înserat, să respecte mereu regulile de circulație când sunt împreună, pentru a fi un bun exemplu, să mențină o bună comunicare cu minorii, pentru a afla din timp problemele cu care aceștia se confruntă, nevoile și temerile lor și, atunci când văd un minor neînsoțit pe stradă, stingher, să îl întrebe dacă are nevoie de ajutor.



Părinții au apreciat inițiativa polițiștilor de a se întâlni cu ei, de a-i sfătui în această problemă sensibilă și foarte importantă și le-au mulțumit pentru eforturile permanente de a le asigura liniștea și siguranța.

Marius TOMA

CÂT TE ȚINE TINEREȚEA?

PE SCENA DEZASTRULUI PROVOCAT DE UN PERICOL MORTAL, DROGUL



Sursa: „Cât te ține tinerețea?” via Instagram

Prietenia și ura, empatia și batjocura, frica și dependența sunt tot atâtea sentimente prin care trece un consumator de droguri, încât, atunci când ele sunt expuse, chiar și într-un mod artistic, pe o scenă, impactul este unul puternic. Experiențele

trăite sunt rareori cunoscute. Agenția Națională Antidrog și Asociația „Teatrul pentru Toți” au organizat Campania de conștientizare „Riscurile consumului de droguri”.

Pe scena Teatrului Național din București, spectacolul „Cât te ține tinerețea”, regizat de George Olar, a fost adresat în primul rând adolescenților. Elevi de la mai multe școli și licee din Capitală au urmărit piesa cu un puternic mesaj antidrog.

Într-un decor cu lumină caldă, un tânăr traficant, la rândul său consumator, își întâmpină prietenul dependent de marfa lui. Acesta din urmă tocmai fugise din casa părinților cu o sumă importantă de bani.

În acest univers, între prietenie și ură e o linie fină. „Nimeni nu te suportă, nimeni nu te vrea în jurul lui” - este mesajul de întâmpinare a tânărului aflat într-o situație disperată. Drama lui este



Sursa: „Cât te ține tinerețea?” via Instagram



Sursa: „Cât te ține tinerețea?” via Instagram

exploatăată atât de prieteni, cât și de familie. Dialogul arată cât de ușor poate fi manipulat emoțional un consumator de droguri. În lipsa unui sprijin concret, tânărul devine dependent psihologic și de traficant, nu doar de marfa lui. Singurătatea și inadaptația sunt sentimente care însoțesc permanent aceste persoane. Vulnerabilitatea se instalează profund, iar schimbarea perspectivelor asupra vieții și a modului în care trebuie trăită pare imposibil de realizat.

„Nimănui nu-i pasă de mine, nu știu ce să fac, unde să mă duc” – sunt doar câteva dintre gândurile expuse într-o realitate brutală. În povestea pusă în scenă, dependența s-a instalat ca urmare a unei traume familiale, iar drogul a venit ca o iluzie că, pentru câteva minute, zile sau săptămâni, persoana poate evada din cotidian. Frica este depășită cu resemnarea că nimic bun nu se mai poate întâmpla. Deși protagonistul spune cu toată convingerea că toți oamenii au același fundament, iubirea, marginalizarea socială îl îndepărtează de orice soluție. Inocularea ideii că are un „talent” deosebit la eșec, îl aruncă pe consumator într-o zonă lipsită de speranță, de idei, de încredere. Într-un astfel de cerc vicios, sunt momente în care consumatorii se întreabă de unde pornesc, pentru a face o schimbare în viețile lor. Tocmai un astfel de moment este unul critic. Când apar întrebările, este semn că au nevoie de sprijin, iar ajutorul poate veni de oriunde. De la oameni specializați, de la prieteni bine intenționați ori chiar de la persoane necunoscute, dar care pot întinde o mână de ajutor. Uneori, și o banală discuție poate pune lucrurile pe un alt făgaș.

Campania derulată de Agenția Națională Antidrog și Asociația „Teatrul pentru Toți”, sprijinită de Instituția Prefectului, a cuprins și o expoziție de fotografie, dar și o sesiune de întrebări și răspunsuri.

La finalul fiecărei piese de teatru, specialiștii ANA au venit cu informații suplimentare, au răspuns la întrebări și au oferit numere de telefon la care persoane interesate pot suna pentru consiliere și ajutor, având siguranța că identitatea lor va fi protejată, iar discuțiile nu vor fi înregistrate.



Sursa: „Cât te ține tinerețea?” via Instagram

Spectacolul „Cât te ține tinerețea?” este doar una dintre modalitățile de conștientizare a unui pericol mortal. Drogurile au pătruns cu brutalitate în societățile europene și doar prin eforturi comune, alături de societatea civilă, ONG-uri și autorități locale, acest fenomen poate fi combătut. Prin teatru, emoția transmisă devine un îndemn că fiecare dintre noi poate ajuta!

Raluca-Elena CANTUNIARI



Sursa: „Cât te ține tinerețea?” via Instagram

MOBILIZARE IMPRESIONANTĂ PENTRU SALVAREA UNEI VIEȚI



Un copil dispărut în împrejurări alarmante declanșează alerta pentru mobilizare și salvare, indiferent de locul dispariției sau ora la care ea a fost anunțată. Județul Prahova are multe zone cunoscute pentru dificultățile întâmpinate în timpul căutărilor. De exemplu, polițiștii de investigații criminale povestesc faptul că zona Bugecilor este plină de pericole. Și nu este singura.

Recent, s-a dat alarma chiar aproape de lanțul muntos. O fată de 16 ani, cu grave probleme de sănătate, plecase de la o stână, situată în extravilanul comunei Comarnic, pentru a-și întâlni mama, aflată cu animalele pe dealuri. Fratele ei mai mic a reușit să ajungă la mamă, dar nu a știut să îi spună că sora lui s-a pierdut. Abia seara, familia a anunțat dispariția.

La temperaturi de îngheț, pe un vânt puternic, de abia rezistai în picioare, zeci de polițiști, jandarmi, pompieri, salvamontiști și voluntari au început căutărilor. Ore în șir, văile și dealurile au fost periate, până în adâncul pădurilor din împrejurimi. Nici

urmă de fată. Salvatorii însă n-au renunțat, iar la răsăritul soarelui au venit și mai mulți.



„Am revenit cu și mai multe forțe, alături de noi au fost tot timpul salvamontiștii care cunosc bine zona, aveau și echipamente tehnice deosebite. De altfel, un elicopter a survolat permanent o zonă extinsă, iar voluntarii s-au mobilizat cu ATV-uri, dronă și au fost tot timpul lângă noi. Eram la o mie de metri altitudine, într-o zonă submontană, plină de pericole, totuși. La un moment dat, am fost nevoiți să chemăm și vânătorii. Lângă urmele de încălțăminte ale fetei am găsit urme de urs, care ne arătau că animalul sălbatic mergea paralel cu fata” – spune comisarul-șef Ionuț Burlacu, șeful Biroului Urmăririi din cadrul Serviciului de Investigații Criminale Prahova.

Adolescenta nu era obișnuită cu o astfel de zonă. Locuise la câmpie, în Giurgiu, iar în Prahova se afla de doar câteva săptămâni. Se mutase cu toată familia la stână, pentru că acolo găsiseră adulții un loc de muncă. Cu urmele ursului lângă pașii ei, cele mai

cumplite scenarii puteau fi luate în calcul.

Însă polițiștii și ceilalți membri ai echipei de salvare n-au renunțat nicio clipă. După noaptea de coșmar, căutările intensificate de peste zi au dat rezultat. La aproape 24 de ore de la dispariție, fata a fost găsită.

„Era la 10-12 kilometri de stână. Nu știm cum a supraviețuit. A mers pe lângă un pârâu, localitatea era deasupra ei, ea era în vale, nu a știut să se orienteze. Mergea în amonte și se afunda și mai mult în pădure. Un salvamontist a văzut-o primul. Când a ajuns lângă ea, a văzut că avea un băț în mâini, probabil pentru a se apăra de animalele sălbatice. Probabil, adrenalina i-a oferit curajul de a rezista” – mai povestește comisarul-șef Ionuț Burlacu.

La prima evaluare, echipa medicală a observat degerături ușoare și câteva zgârieturi. Pentru că zona era accidentată, iar elicopterul n-ar fi putut ateriza în siguranță, adolescenta a fost urcată pe troliu, iar un salvator a ținut-o strâns, la sute de metri altitudine, până când au ajuns împreună în elicopter.

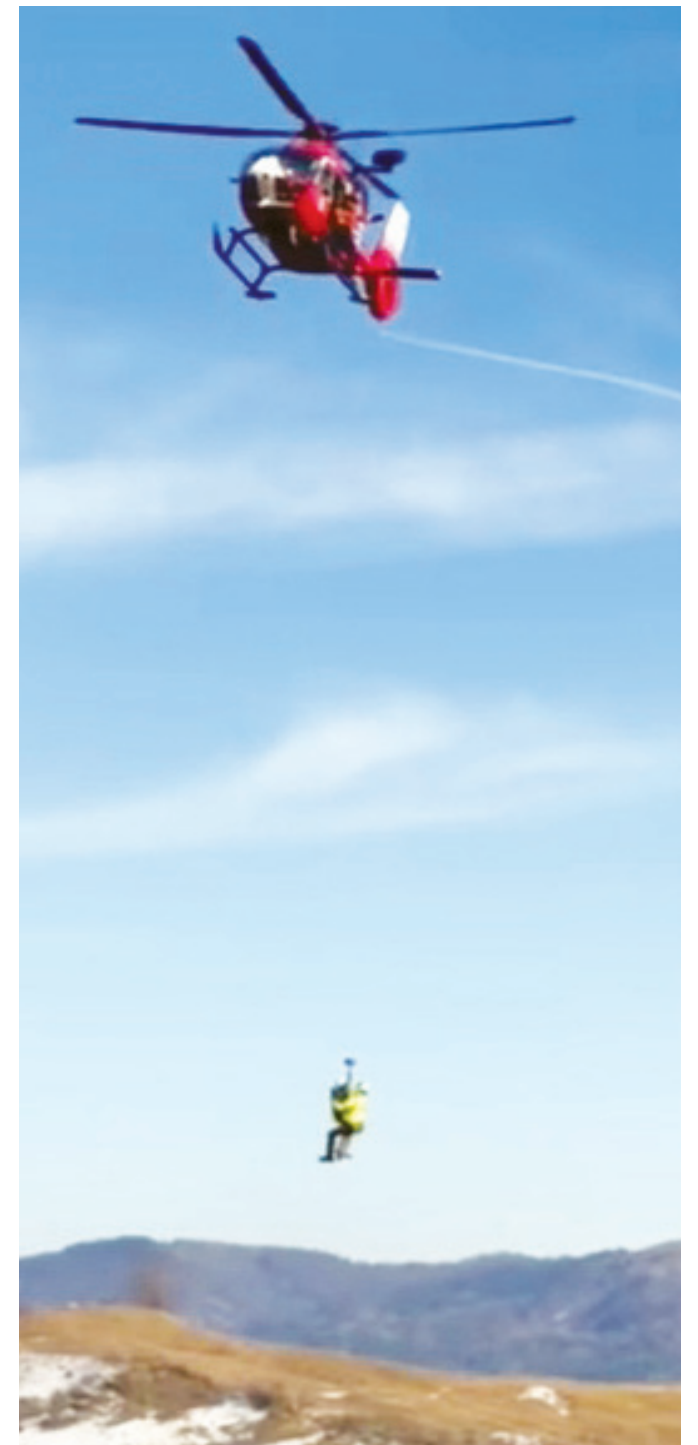


Foto Salvamont Prahova

Salvarea acestei adolescente dovedește încă o dată cât de importantă este mobilizarea. Formarea unei celule de criză a permis luarea unor decizii rapide privind forțele implicate. Însă, dincolo de orice, a stat solidaritatea. Orice ajutor, în astfel de situații, poate deveni esențial pentru salvarea unei vieți. Polițiștii din Prahova îi cunosc deja bine pe salvamontiști, alături de care au derulat multe misiuni de căutare și salvare. Fiind județ turistic, deseori apar urgențe și este nevoie de căutări prin văi, pe dealuri sau prin munți.

Raluca-Elena CANTUNIARI

MISIUNI COMUNE, VALORI EUROPENE



Viena, orașul traversat de Dunăre, din inima Europei, oferă perspective fascinante pentru cei care trăiesc acolo, vin să viziteze, să lucreze ori să facă schimburi de experiență. Valsul, schnitzelul, ștrudelul de mere, Gustav Klimt sau Johann Strauss sunt doar câteva dintre simboluri. În ritmul dat de viața modernă, în ultimii ani a existat o constantă în privința autorităților publice. Poliția este instituția în care cetățenii austrieci au cea mai mare încredere.

La finalul anului 2023, Viena a fost, preț de două zile, gazdă pentru o delegație din cadrul

Poliției Române, aflată într-un schimb de experiență în domeniul comunicării publice și gestionării situațiilor de urgență.

Delegația Poliției Române a fost compusă din comisar-șef de poliție Bogdan Ghebaur, inspector principal Mihai Sitaru, inspector Crina Eșanu, subinspector Victor Panču și agent de poliție Alexandra Zega, reprezentanți din cadrul Centrului de Informare și Relații Publice și Centrul Operațional – Inspectoratul General al Poliției Române, precum și din cadrul Direcției Generale de

Poliție a Municipiului București.

Pornind de la misiunea noastră comună, aceea de a realiza o informare corectă a populației despre munca de poliție, partenerii străini din cadrul Ministerului Federal de Interne al Austriei și din cadrul Poliției Viena ne-au prezentat principiile după care se ghidează în activitate.

Gazdele noastre ne-au oferit informații despre structura organizatorică a poliției austriece, atribuțiile instituției și modul de gestionare a diverselor incidente. Ne-au împărtășit modelul de comunicare în situații de criză, preluat, de altfel, de la autoritățile americane, fiind adaptat după atentatul de la maratonul din Boston, 2013.

Totodată, partenerii noștri au amintit că procedurile de lucru au fost îmbunătățite ca urmare a producerii atentatului terorist din Viena, în anul 2020.

Deși pierderile regretabile de vieți omenești marchează două evenimente teribile în istoriile recente ale acestor țări, cu o profundă amprentă asupra societății, Poliția din Austria și-a dovedit reziliența și a folosit experiența acumulată ca un mobil pentru dezvoltarea reacției instituționale în fața celor mai dificile provocări. Astfel, polițiștii din Austria au identificat potențialul dezvoltării imaginii instituționale cu ajutorul social media și ne-au arătat o parte din munca lor. În cadrul biroului pentru gestionarea evenimentelor și informare publică își desfășoară activitatea specialiști care produc materiale pentru „POLIZEI TV” (un canal oficial

de comunicare prin care poliția vieneză produce, cu sprijinul unor parteneri externi, emisiuni, documentează cazuri solicitând ajutorul populației și desfășoară alte activități din domeniu), o inițiativă similară cu cea a Inspectoratului General al Poliției Române, de a realiza serialul „Oamenii Legii”.

O diferență în modul instituțiilor publice de a aborda situațiile de urgență este reprezentată de faptul că fiecare agenție (poliție, pompieri și ambulanță) are atribuit pentru serviciul său un număr propriu de apel. De exemplu, Centrul Operațional al Poliției din Viena primește doar apelurile pe linia specifică.

În Austria, unele echipaje de poliție au în dotare un defibrilator și pot interveni în cazul unor urgențe medicale. De asemenea, anual, polițiștii austrieci participă la stagii de pregătire profesională (prim ajutor, tragere cu armamentul, pregătire sportivă) pentru reîmprospătarea și îmbunătățirea cunoștințelor. Le-am împărtășit colegilor noștri că avem modalități similare, putând exemplifica stagiile complexe de pregătire profesională, derulate de instructorii Poliției Române, specializați în trageri cu armamentul din dotare, autoapărare, conducere defensivă și pregătire fizică.

Schimbul de experiență ne dovedește că avem un parteneriat solid cu Poliția din Austria, care relevă tocmai valorile europene pe care le împărtășim, provocări comune, dar și elemente specifice care individualizează munca noastră și ne fac să privim fiecare zi ca o invitație pentru inovație și adaptare.

Victor PANCU



Sursa - POLIZEI WIEN via X

GRUP INFRAȚIONAL ORGANIZAT...

ÎN FAMILIE

Camătă, șantaj, trafic de persoane, trafic de minori, proxenetism



Polițiștii Serviciului de Combatere a Grupurilor de Criminalitate Organizată din cadrul Direcției de Combatere a Criminalității Organizate, împreună cu procurorii Structurii Centrale a D.I.I.C.O.T., au efectuat recent mai multe percheziții domiciliare în județele Dâmbovița, Giurgiu și Argeș, vizat fiind un grup infracțional organizat. Acesta era suspectat de săvârșirea mai multor infracțiuni grave cum ar fi: camătă, șantaj, trafic de persoane, trafic de minori și proxenetism.

În scurt timp, anchetatorii au aflat că, în cursul anului 2019, în județele Dâmbovița și Argeș, a fost constituit un grup infracțional organizat... de familie - tatăl fiind șeful celor șase fii - la care s-au alăturat și alte persoane. Aceștia au acționat până în luna septembrie a anului 2023, fiind cercetați pentru o gamă largă de infracțiuni: camătă, șantaj și trafic de persoane.

Membrii grupului infracțional au acordat, fără autorizații legale, împrumuturi mai multor zeci de persoane, de la care au perceput lunar dobânzi semnificative, între 10% și 50%.

Pentru recuperarea datoriilor și încasarea dobânzilor impuse, ei au recurs la amenințări, intimidări și chiar la acte de violență fizică.

Pentru crearea unei aparente surse legale de venituri, membrii grupului administrau o sală de jocuri de noroc și un magazin mixt, recrutând

victimele din rândul celor care aveau viciul practicării jocurilor de noroc.

Acestora le dădeau diferite sume de bani cu dobânzile mari amintite, pe care nu ar fi putut să le achite la termenele convenite. În acest caz, le era impusă prestarea unor activități ilicite pentru răscumpărarea datoriilor.

De asemenea, persoanelor care cumpărau produse alimentare pe datorie de la magazinul acestora, li se cereau sume mult mai mari decât sumele totale reale datorate, astfel încât se acumulau datorii pentru achitarea cărora erau obligați să se împrumute, de asemenea, cu camătă.

Membrii grupării au recrutat din rândul comunității persoane cu situație materială și cu educație precară, incapabili să-și plătească datoriile, cu vicii sau cu afecțiuni psihice, pe care le-au transportat în Austria și în Germania. Acolo le cazau forțat în apartamente închiriate și le constrâneau prin îndatorarea excesivă și permanentă, prin agresiuni fizice, intimidări, amenințări și chiar prin supunerea la abuzuri sexuale, să practice prostituția, cerșetoria, vânzarea de publicații gratuite (de fapt, tot o formă de cerșetorie), să colecteze fier vechi, să comită furturi și înșelăciuni, în dauna unor persoane juridice germane.



Până în prezent, au fost identificate 27 de persoane care au fost traficate ca cerșetori, patru dintre acestea fiind, atunci, minore. În perioada 2021 - septembrie 2023, o fetiță de doar 12 ani a fost obligată să se prostitueze în favoarea unuia dintre membrii grupului.

Audierile familiei de infractori au avut loc la sediul Structurii Centrale a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Anchetatorii români au cooperat cu autoritățile de aplicare a legii din Austria și din Germania, prin intermediul biroului de legătură al Atașatului de Afaceri Interne austriac, respectiv

Biroul ofițerilor de legătură ai BKA la București.

Pentru completarea și obținerea dovezilor necesare condamnării, Structura Centrală a D.I.I.C.O.T. a transmis două ordine europene de anchetă către autoritățile germane competente.

La cercetări au participat și polițiștii din cadrul S.C.C.O. Dâmbovița și ai B.C.C.O. Pitești, acțiunea beneficiind de sprijinul jandarmilor din cadrul B.S.I.J., iar suportul de specialitate a fost asigurat de către Biroul Tehnic și de Criminalistică din cadrul D.I.I.C.O.T.

Marius TOMA



BINELE, TEMELIA ÎNCREDERII ȘI A SPERANȚEI

Gesturi simple, venite firesc din dorința sinceră de a ajuta, produc binele pe care, în orice societate, se clădește încrederea în autoritatea publică. De altfel, orice om care își face meseria onest va fi apreciat în comunitatea sa. O strângere de mână ori un simplu „mulțumesc” oferă energia de care fiecare dintre noi avem nevoie pentru a depune și mai multe eforturi în sprijinul celorlalți.

Câteva întâmplări recente dovedesc faptul că omenia și uniforma de poliție îmbracă atât de frumos caracterul colegilor noștri. Cazurile relatate în acest articol au la bază întâmplări mărturisite de cetățeni pe rețele de socializare. Mesajele lor de mulțumire sau de apreciere arată că faptele simple în slujba

binelui unesc oamenii și aduc speranța că, indiferent de cât de grea ar fi o situație prin care trecem, poate exista un sprijin necondiționat din partea unui om în uniformă.

O seară dinaintea Crăciunului

„Faptele bune se fac în liniște...”

Frig, trafic aglomerat în frenezia cumpărăturilor de sărbători..

Centrul Ploieștiului, 20 decembrie, spre seară, un polițist care dirijează traficul nebunesc, poate înghețat de frig la rândul său, n-a ezitat niciun pic, când, pe trecerea de pietoni, două bătrânele abia păseau bordurile înalte, să traverseze strada. Una într-un căruț cu roțile, cealaltă împingându-l.



Foto Codruț Cojocaru via Facebook

Dumnezeu lucrează prin oameni și iată că factorul uman primează!

Poate că agentul de la circulație are acasă o mamă, o bunică, o rudă sau... sau... sau... ideea e că nu a stat pe gânduri...

Emoția gestului său nu am putut-o surprinde în fotografie, dar există speranță! Faceți bine!

Nu știu dacă îmi vede postarea, dar nu asta e scopul...

Doamne ajută!”

Acest mesaj ca o scrisoare pentru polițist, dar mai ales pentru simpli cetățeni, a fost scris de un tânăr din Ploiești. În era internetului și a rețelilor sociale, postarea sa a fost rapid distribuită. Desigur, a ajuns și la colegul nostru. Sorin Petcu era polițistul din mijlocul intersecției din Ploiești. Înainte de a se apropia de cele două femei, dirijase traficul ore bune. Știm că în agitația dinaintea Crăciunului, orașele arată precum un furnicar. Însă, în ciuda frigului, a claxoanelor, a lipsei de răbdare a șoferilor, agentul de poliție și-a păstrat mereu calmul și atenția. S-a bucurat că gestul său a fost văzut ca unul firesc și spune că oricând este gata să își ofere ajutorul. „La un moment dat, am văzut aceste două femei, una imobilizată într-un scaun rulant, iar cealaltă încerca cu greutate să-l împingă. În fața lor era o bordură înaltă. Nu am stat să mă gândesc la nimic altceva, știam că pot să ajut ca om, nu ca polițist” - a afirmat agentul de poliție Sorin Petcu.

Normalitate și umanitate

Sunt multe situații care se ivesc în misiunile de poliție. Poți ajunge în locuri necunoscute, unde și viața ta este în pericol, poți întâlni oameni care sunt un pericol și pentru ei înșiși, iar atunci trebuie să gestionezi situația cu mult tact sau pur și simplu poți ajunge la o manifestare publică unde urgențele apar sub diverse forme.

Un exemplu vine din Suceava. În timp ce șoseaua de centură a orașului era complet blocată de sute de manifestații, vehicule de mare tonaj și utilaje agricole, un șofer s-a apropiat de un echipaj al Biroului Rutier, pentru a găsi o soluție la o situație disperată. Ce a urmat a fost relatat chiar de soția acestui șofer. Într-un mesaj pe o rețea de socializare, femeia povestea cum echipajul i-a oferit copilului său un ajutor de neprețuit:

„Mulțumim, Poliția Română! Mulțumim din suflet echipajului de Poliție de la IPJ Suceava pentru promptitudine și ajutor. Într-o situație de urgență am găsit înțelegere și susținere imediată, am ajuns la spital cu un copil bolnav într-un timp la care nici nu visam.

Nu am avut timp să cer un nume al ofițerilor implicați, dar sper să ajungă și sub ochii lor această mulțumire! Un gest plin de bunătate care va rămâne întipărit în sufletul nostru pentru totdeauna!”

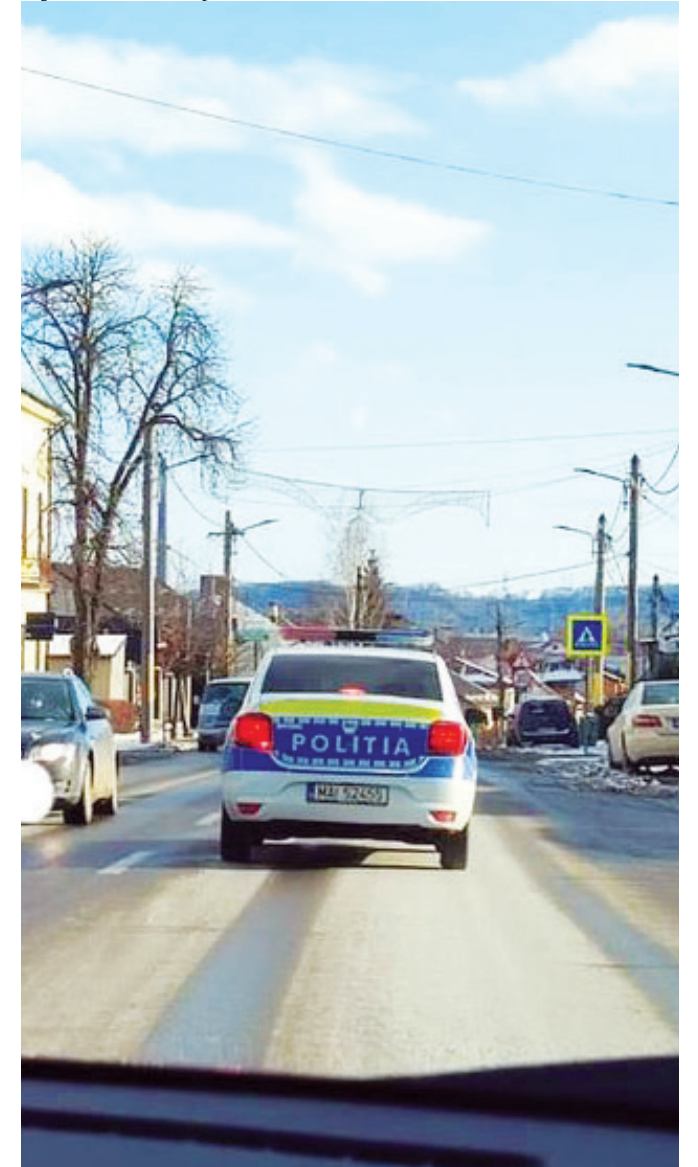


Foto Cătălina Hatnean via Facebook

Cu modestie și bunătate, colegii noștri din cadrul Biroului Rutier - Poliția Municipiului Suceava au primit mulțumirile! Au vorbit despre normalitate și umanitate. Mesajul de mulțumire le-a umplut inimile de bucurie și au vrut să transmită, ca răspuns la postare, un gând bun pentru familie și multă sănătate copilului. Au precizat, de asemenea, că nu contează numele lor. Ei știu că orice alt coleg ar fi făcut același lucru, ar fi extras din mulțime familia care avea o urgență și ar fi escortat mașina până la spital.

Este minunat când vezi că, oricât de mic ar fi un gest, aduce un bine atât de mare! Iar mulțumirea și liniștea celorlalți devin resursă a puterii noastre! Vă mulțumim și noi!

Raluca-Elena CANTUNIARI

196 de țări unite într-o misiune unică: O LUME MAI SIGURĂ



Sursa: INTERPOL via X

Poliția Română, Centrul de Cooperare Polițienească Internațională - Unitatea de elită care oferă polițiștilor din toate structurile privirea de ansamblu asupra unui caz, posibilitatea de a vedea întreaga panoramă a situației cercetate, de a urmări pe tot globul, pentru a nu te simți, nicio clipă, limitat de acțiuni pe un teritoriu restrâns, într-o sferă infracțională care depășește tot mai multe frontiere.



Sursa: INTERPOL via X

Polițiștii din această unitate centrală sunt obișnuiți cu alertele: dispariții, răpiri, persoane

urmărite, bunuri furate, cereri de cooperare, solicitări de verificare a unor informații. În fiecare zi, la Biroul Național Interpol, sunt primite aproape 800 de mesaje. Vin de la polițiștii români și de la partenerii din alte 195 de state ale lumii. Pentru că aici este nodul de legătură, punctul de plecare al unei anchete cu sprijin internațional, dar și punctul terminus al aflării adevărului judiciar. Orice schimb de informații dintre Poliția Română și alte agenții de aplicare a legii trece prin Centrul de Cooperare Polițienească Internațională. Toate canalele de comunicare ale Poliției Române sunt reunite aici, iar Biroul Național Interpol este cel mai vechi dintre ele.

În 2023, BNI a împlinit 50 de ani de activitate neîntreruptă. Iar organizația-mamă INTERPOL, 100 de ani. În acest număr al Revistei „Poliția Română”, mai multe articole vor ilustra ce a însemnat un veac de colaborare internațională și ce rol important a avut România în arhitectura de securitate globală încă de acum 100 de ani. Însă, înainte de a porni în această călătorie prin istoria Interpol, vă propunem să luăm pulsul evenimentelor recente și să vedem ce înseamnă să lucrezi, astăzi, la Biroul Național Interpol.

O voce unică, o echipă globală

Din Palatul Parlamentului, etajul 9, unde se află sediul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională, un mesaj ajunge instant până în cea mai îndepărtată țară de România. Polițiștii Biroului Național Interpol vorbesc pe o rețea securizată cu partenerii lor. Astăzi, schimbul de mesaje este facil,

dar nu a fost întotdeauna așa. Limitările tehnologice au fost specifice fiecărei etape a secolului trecut. Inovațiile însă nu au fost aduse doar de tehnologie, ci și de generații de polițiști care și-au transpus viziunea în muncă asiduă. Au îmbunătățit proceduri de lucru, au dezvoltat noi capacități și au transmis, cum au știut mai bine, că cel mai bun rezultat doar într-o echipă unită poate fi obținut.



Sursa: INTERPOL via X

Pentru publicul larg, începuturile Interpol au o rezonanță aparte, mai ales datorită imaginii simbolice a celebrelor notițe roșii, care anunțau o alertă de persoană urmărită.



Sursa: INTERPOL via X

Astăzi, operațiunile de extrădare, de la mii și mii de kilometri distanță de România, sunt cele mai cunoscute dintre misiuni. Însă, munca în Interpol nu înseamnă doar misiuni de extrădare, chiar dacă reușitele în acest domeniu sunt numeroase.

„Într-adevăr, INTERPOL și-a făcut un renume pentru notițele roșii - alertele despre fugarii dați în urmărire. Odată căutați prin Interpol, țările prin care trec transmit informații și, astfel, INTERPOL ajută la localizarea și prinderea lor. Pentru România, Biroul Național Interpol a înregistrat mai multe premiere. Împreună cu partenerii noștri, am reușit să localizăm și să facem extrădări din Insulele Capului Verde,

Rwanda, Tanzania sau Madagascar. Exemplele pot fi foarte multe. Doar anul trecut, România a introdus 1.500 de persoane în bazele de date Interpol. Însă, networking-ul este cheia reușitei. Iar Organizația de Poliție Criminală INTERPOL este cea care creează networking” - spune comisarul-șef Ramona Niculescu, șefa Biroului Urmărire Internațională și Extrădări, din cadrul BNI.

Cooperarea internațională, în cifre spectaculoase

Cazurile de persoane dispărute, răpiri internaționale, bunuri furate, identificarea unor persoane sau cadavre necunoscute își găsesc rezolvarea cu sprijinul polițiștilor din cadrul Biroului Documentare Identificare. Cifrele globale privind activitatea Biroului Național Interpol sunt spectaculoase. Prin intermediul BNI, România a făcut 300 de milioane de căutări în toate bazele de date puse la dispoziție de organizația internațională, aflându-ne astfel pe locul 5 în lume și locul 3 în Europa. Doar anul trecut, autoritățile din cadrul Ministerului de Interne au efectuat două milioane de înregistrări, plasând țara noastră pe locul 16 în lume și locul 9 în Europa. Cu privire la căutările în baza de date cu documente de călătorie asociate notițelor INTERPOL, deținem recordul în Europa. Anul trecut, toate instituțiile din domeniu au efectuat aproape 70 de milioane de căutări, cele mai multe din Europa, situându-ne pe locul 2 în lume.



„Activitatea Biroului Național INTERPOL București a cunoscut o diversificare accentuată și o creștere a complexității cauzelor, schimbul de informații

polițienești menținându-se la un nivel ridicat. Aceste statistici se traduc printr-o intensificare a cooperării, dar și prin faptul că polițiștii operativi își fac treaba foarte bine. Prin eforturi susținute și o bună planificare și organizare, obținem rezultate pozitive în lupta împotriva criminalității transfrontaliere” - transmite comisarul-șef Răzvan Alexandru, șeful Biroului Național Interpol București.

Operațiuni internaționale, coordonate național de BNI

În fiecare an, polițiștii români coordonează la nivel național operațiuni ale Organizației Internaționale. Au fost misiuni în care au urcat munți ori au lucrat în echipe complexe pentru pregătire de specialitate pe diferite arii ale criminalității. De exemplu, în cadrul unui exercițiu recent a fost testată capacitatea de reacție în cazul unui furt de material radiologic.

În secolul XXI, orice inovație națională nu și-ar putea dovedi complet eficiența fără cooperare internațională. Deseori, criminaliștii primesc dintr-o altă țară răspunsul privind identitatea căutată, în baza probelor ridicate de ei de pe teritoriul național. De altfel, întreaga poliție judiciară oferă și primește informație prin Centrul de Cooperare Polițienească Internațională.

Chiar dacă schimbul de informații începe cu o notiță trimisă de la calculator, polițistul din această unitate și-a dezvoltat flerul de investigator. Prin mâinile lui au trecut nenumărate cazuri, are viziunea de ansamblu și știe exact ce se întrebe, unde să întrebe și, mai ales, ce ar putea aduce în plus anchetei derulate de colegul din operativ.



Sursa: INTERPOL via X



Sursa: INTERPOL via X

„Rolul nostru este acela de a sprijini operativ, adică foarte rapid, structurile investigative ale Poliției Române. Putem să transmitem, pe un canal de date securizat, informații în toate colțurile lumii. Și nu de puține ori, să primim răspunsurile căutate” - transmite comisarul-șef Ramona Niculescu.

Frumusețea muncii de a căuta în întreaga lume depășește obstacole. În cele mai complicate cazuri, cooperarea internațională a dovedit că nu contează limba vorbită, nici fusul orar, nici specificul unei infrațiuni. Rezultatul înseamnă să aduci adevărul îndelung căutat și, astfel, să închizi un cerc. Prin aducerea în țară a unei persoane condamnate și urmărite este asigurat finalul actului de justiție. Prin identificarea unei victime, unui suspect ori a unor bunuri furate, poate fi încheiată, astfel,



cercetarea penală, iar cazul să își găsească verdictul pe masa unui judecător.

Dincolo de schimbul de date și informații, sunt oameni care au ajuns să își cunoască colegii care lucrează la fel ca ei, chiar dacă sunt pe continente diferite. Iar sprijinul oferit unul altuia arată, în orice minut, puterea unei echipe globale.

Raluca-Elena CANTUNIARI



Sursa: INTERPOL via X



Centrul de Cooperare Polițienească
Internațională



Academia de Poliție
„Alexandru Ioan Cuza”

CENTENARUL INTERPOL

România și arhitectura de cooperare polițienească internațională, 1923 – 2023

- **14-18 aprilie 1914** - Primul Congres de poliție judiciară internațională, la Monaco, din inițiativa Prințului Albert I.
- **3-7 septembrie 1923** - Congres al Poliției Judiciare în cadrul căruia, la data de 7 septembrie 1923, printr-o rezoluție, a fost formată **Comisia Internațională a Poliției Criminale**, cu sediul în clădirea Poliției Criminale din Viena. **România a fost stat fondator.**
- **1928** - A cincea sesiune ordinară a Comisiei Internaționale de Poliție Criminală, având ca scop crearea unor mecanisme internaționale prin care statele să facă schimb rapid de informații.
- **1938** - Austria a fost anexată de către Germania, iar la conducerea Comisiei a fost numit Otto Steinhäusl (Președinte al Comisiei). În același an, a avut loc al XIV-lea **Congres al Comisiei Poliției Criminale Internaționale la București**, între 7 și 12 iunie.
- **10 iunie 1938** - Statele Unite ale Americii au devenit țară membră a Comisiei.
- **1941** - Sediul Comisiei s-a mutat la Berlin. Statele Unite ale Americii suspendă orice contact cu Comisia Internațională de Poliție Criminală.
- **1946** - Florent Louwage, viitor președinte al Comisiei Internaționale a Poliției Criminale, a pus temelile unui proiect de readucere a Consiliului la ceea ce era înainte de perioada controlului nazist. Sediul central a fost mutat la Paris.
- **1956** - Prin noua Constituție a fost modificat numele Comisiei în Organizația Internațională de Poliție Criminală – **OIPC-INTERPOL** – și s-a adoptat o nouă stemă.



- **Noiembrie 1972** - Prezidiul Permanent al Comitetului Central al P.C.R a aprobat propunerile privind afilierea Miliției Republicii Socialiste România la Organizația Internațională a Poliției Criminale.
- **10 ianuarie 1973** - Înființarea **Biroului Național Interpol România**, în cadrul Inspectoratului General al Miliției.
- **20 octombrie 1973** - Adunarea Generală a Organizației Internaționale de Poliție Criminală s-a reunit la Viena, în cadrul celei de-a 42-a sesiune anuală și a hotărât **admiterea Miliției Române în Interpol.**
- **1973** - Planul NARCONTROL - prima acțiune experimentală la care a participat România după reafiliere.
- **21 - 26 mai 1974** - Jean Nepote, Secretarul General al Interpol, a vizitat Republica Socialistă România.
- **1985** - În cadrul celei de-a 54-a Adunări Generale a O.I.P.C., pentru întâia oară de la reconfigurarea Interpol în 1946, a fost ales un Secretar General de altă naționalitate decât cea franceză, în persoana britanicului Raymond Kendall.
- După 1990, Interpol a avut o contribuție semnificativă în cooperarea internațională dintre autoritățile române și cele din alte țări, în ceea ce privește combaterea criminalității transnaționale.
- **2015** - Oficialii la înalt nivel ai agențiilor de aplicare a legii, din 52 de state și din 13 organizații internaționale, s-au reunit la **București**, la 43-a Conferință Regională Europeană INTERPOL.



- **Septembrie 2023** - Împlinirea a 100 de ani de cooperare polițienească internațională prin intermediul INTERPOL.

În această ediție a Revistei „Poliția Română”, momente de referință din istoria de 100 de ani a INTERPOL sunt dezvoltate în articole tematice, redactate de studenți ai Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” și ai Facultății de Istorie, din cadrul Universității din București, sub coordonarea conf univ. dr. Florentina Nițu, decan al Facultății de Istorie, și drd. Cristian Dumitrescu, cărora le mulțumim pentru toate eforturile depuse.

Comisia Internațională a Poliției Criminale în perioada interbelică.

Premisele, cauzele și consecințele cooperării polițienești internaționale

Începutul cooperării internaționale între state – secolul XIX

Secolul al XIX-lea a adus tot mai mult conceptul de „națiune” în prim planul discursurilor publice; pentru a apăra acest corp național au început să se dezvolte organele de apărare internă a populației. De altfel, încă de la războaiele napoleoniene, națiunile fuseseră nevoite să găsească metode oportune de a pedepsi dezertorii ce fugeau pe teritoriile altor state. În anul 1848, pe fondul revoluțiilor din Europa, a apărut nevoia de a condamna revoluționarii ce s-au refugiat în alte țări. Și în Transilvania, la 1852, s-a organizat Direcția de poliție cezaro-crăiască, ce avea ca obiective urmărirea și aducerea la judecată a suspectilor străini (Pop, 1977: p. 502). Datorită evoluției instituției poliției, treptat, aceste organizații au început să coopereze fără a mai folosi metodele diplomatice și politicile statului de origine.

În ultimul deceniu al secolului al XIX-lea, a început să se dezvolte mișcarea anarhistă în Europa. Violența în numele unor idei radicale a crescut în acest timp până la uciderea Împărătesei Elisabeta a Austriei de către Luigi Luccheni, un anarhist italian, pe 10 septembrie 1898. În consecință, în perioada 24 noiembrie – 21 decembrie s-a organizat *Conferința internațională de la Roma pentru Apărare socială împotriva anarhiei* în cadrul căreia a fost definit termenul de „anarhist”. Acest termen a fost definit ca: „a person who had committed an act having as its aim the destruction through violent means of all social organization” (n.r.: o persoană care a comis un act care a avut ca scop distrugerea prin mijloace violente a tuturor organizațiilor sociale) (Deflem, 2002: p. 67). Pe fondul acestei stări tensionate, țările participante au adoptat rezoluții ce interziceau posesia și utilizarea de explozivi, crearea de organizații anarhiste, implicarea ca membru al unei astfel de organizații, cât și distribuția presei anarhiste și acordarea oricărui ajutor unui anarhist. Toți participanții au fost de

acord că pedeapsa capitală trebuie să fie obligatorie pentru sancționarea persoanelor care ucideau un conducător de stat (Deflem, 2002: p. 67). Tot în timpul Conferinței, au fost propuse metode de urmărire a anarhiștilor și au fost încurajate țările participante să creeze organe speciale în cadrul Poliției fiecărui stat pentru stoparea anarhismului. Pentru a facilita recunoașterea acestora, statele participante au decis să introducă metoda „portretului vorbit”, o metodă de identificare criminalistică, ce a fost adoptată de toate țările prezente, mai puțin de către Marea Britanie.

Primul Congres de poliție judiciară internațională, 14-18 aprilie 1914

Având în vedere contextul de creștere a criminalității și la inițiativa Prințului Albert I, s-a organizat între 14 și 18 aprilie 1914 „Primul Congres de poliție judiciară internațională”, vizând o posibilă colaborare internațională pentru combaterea infracționalității internaționale, la care au participat 14 state. Din partea României au participat Romulus Voinescu, Inspector General al Poliției Române, Ștefan Stănescu, procuror în cadrul Curții de Casație București și Victor Bădulescu, student al Facultății de Drept din Paris. Următorul congres ar fi trebuit să aibă loc în București, în 1916, însă, întrucât începuse între timp Primul Război Mondial, acesta a fost suspendat (Troneci, Hurdubaie, 1994: p. 9). La congresul din 1914, s-au pus în discuție modalitățile de a folosi noua tehnologie a telefonului și telegrafului pentru a îmbunătăți comunicarea între organele de poliție internațională și s-au adoptat rezoluții cu recomandări pentru guvernele țărilor. Se recomanda conducerii statelor să permită organelor de poliție folosirea metodelor de comunicare liberă, precum poșta și telegraful, pentru o mai bună cooperare. De asemenea, s-au discutat și chestiuni ce vor fi adoptate la următoarele congrese precum crearea unui sistem central de înregistrare a amprentelor

și fotografiilor criminalilor la nivel internațional. S-au dezbătut proceduri de extrădare, pe plan internațional, a criminalilor și modul de folosire a invențiilor tehnologice în folosul poliției. Tot în cadrul acestei întâlniri a fost propusă franceza ca limbă oficială a organizației (Deflem, 2002: p. 103). Totuși, declanșarea Primului Război Mondial a suspendat acest proiect de colaborare internațională, el fiind reluat abia în 1923.



Romulus P. Voinescu - sursa: historia.ro

Din partea României, personalitatea care s-a implicat în aceste discuții a fost Romulus P. Voinescu, ce a ocupat funcția de inspector general al Poliției în perioada 1908-1916. Acesta a fost o personalitate marcantă, în secolul XX, având rolul de a coordona activitățile informative ale Serviciului de Siguranță al Capitalei, utilizând agenți sub acoperire, exploatând oportunitățile create de către comis-voiajori, negustori care tranzitau țara (<https://www.independentaromana.ro/inceputurile-spionajului-modern-in-romania>).

Al doilea Congres al Poliției Judiciare, Viena, 3-7 septembrie 1923. Inovații și modificări

Între 3-7 septembrie 1923 a avut loc al doilea Congres al Poliției Judiciare. La Congres au participat 20 de țări, ce vor deveni țările fondatoare ale viitoarei organizații INTERPOL: Austria, Cehoslovacia, Danemarca, Egipt, Fiume (azi Rijeka, Croația),

Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Japonia, Letonia, Olanda, Polonia, România, Suedia, Elveția, Turcia, Statele Unite ale Americii și Iugoslavia. În cadrul acestui congres, Johann Schober a fost ales Președintele executiv al Comisiei, funcție pe care a ocupat-o până la moartea sa din anul 1932, iar dr. Oskar Dressler a fost numit Secretar (<https://www.interpol.int/en/Who-we-are/INTERPOL-100/1923-how-our-history-started>). În data de 7 septembrie 1923, printr-o rezoluție, a fost formată Comisia Internațională a Poliției Criminale. Comisia, care și-a stabilit sediul în clădirea Poliției Criminale vieneze, urma să se întâlnească anual în una dintre țările membre. Aceasta a fost organizată în mai multe subdivizii ce colaborau între ele cu scopul de a ușura comunicarea între organele de poliție ale statelor în afara căilor diplomatice (Deflem, 2016: p. 788). Comisia urma să fie condusă de Adunarea Generală, care se întâlnea anual pentru a discuta probleme interne cât și aspecte internaționale (Suceavă, 2007: p. 96).



Johann Schober - sursa: interpol.int

Scopul Comisiei a fost de a facilita cooperarea dintre organele de poliție ale statelor membre pentru a lupta împotriva criminalității internaționale, cu respectarea diferitelor sisteme de drept. S-a pus accent pe schimbul de informații în legătură cu cei care încercau să scape de sancțiuni în țările de origine și pe instruirea personalului. Totuși, a fost decis ca

predarea criminalilor statului de proveniență să se facă numai prin ordin de extrădare, iar poliția avea dreptul să observe criminalii până ce transferul avea loc (Deflem, 2002: p. 128).

Comisia Internațională a Poliției Criminale a adus inovații în mod special în ceea ce privește arhivarea și centralizarea informațiilor. Inițial a fost creată o divizie internațională pentru amprente în Copenhaga, sub supravegherea lui Hakon Jörgensen. Acesta a creat un sistem prin care amprente erau redată printr-un sistem de numere, ce puteau fi transmise telegrafic. După moartea lui Jörgensen, în 1928, sediul acestei divizii a fost mutat la Viena. În următorii 6 ani, divizia a fost extinsă și a fost inclus un birou special pentru oprirea falsificării monedelor, unul pentru fotografiile și amprentele criminalilor, un altul pentru oprirea falsificării pașapoartelor și un birou pentru gestionarea problemelor interne. În 1931 se generaliza folosirea telegrafului codat, iar în 1931-1932 s-a creat o linie de radio specială a poliției internaționale. În anul 1934 s-a luat decizia ca funcția de Președinte să fie acordată persoanei care ocupa și funcția de Președinte al Direcției de Poliție vieneze, aceasta lege urmând să fie în vigoare până în anul 1942. Astfel, Dr. Michael Skubl a fost numit președintele ambelor instituții (Deflem, 2002: pp. 129-130).

Perioada 1938-1945 și ascensiunea nazismului

În 1938 a avut loc al XIV-lea Congres al Comisiei Poliției Criminale Internaționale la București, între 7 și 12 iunie. Aici s-a votat unanim ca următorul Congres, din 1939, să aibă loc la Berlin, dar acesta va fi amânat și până la urmă suspendat pe fondul începerii cel de-al Doilea Război Mondial.

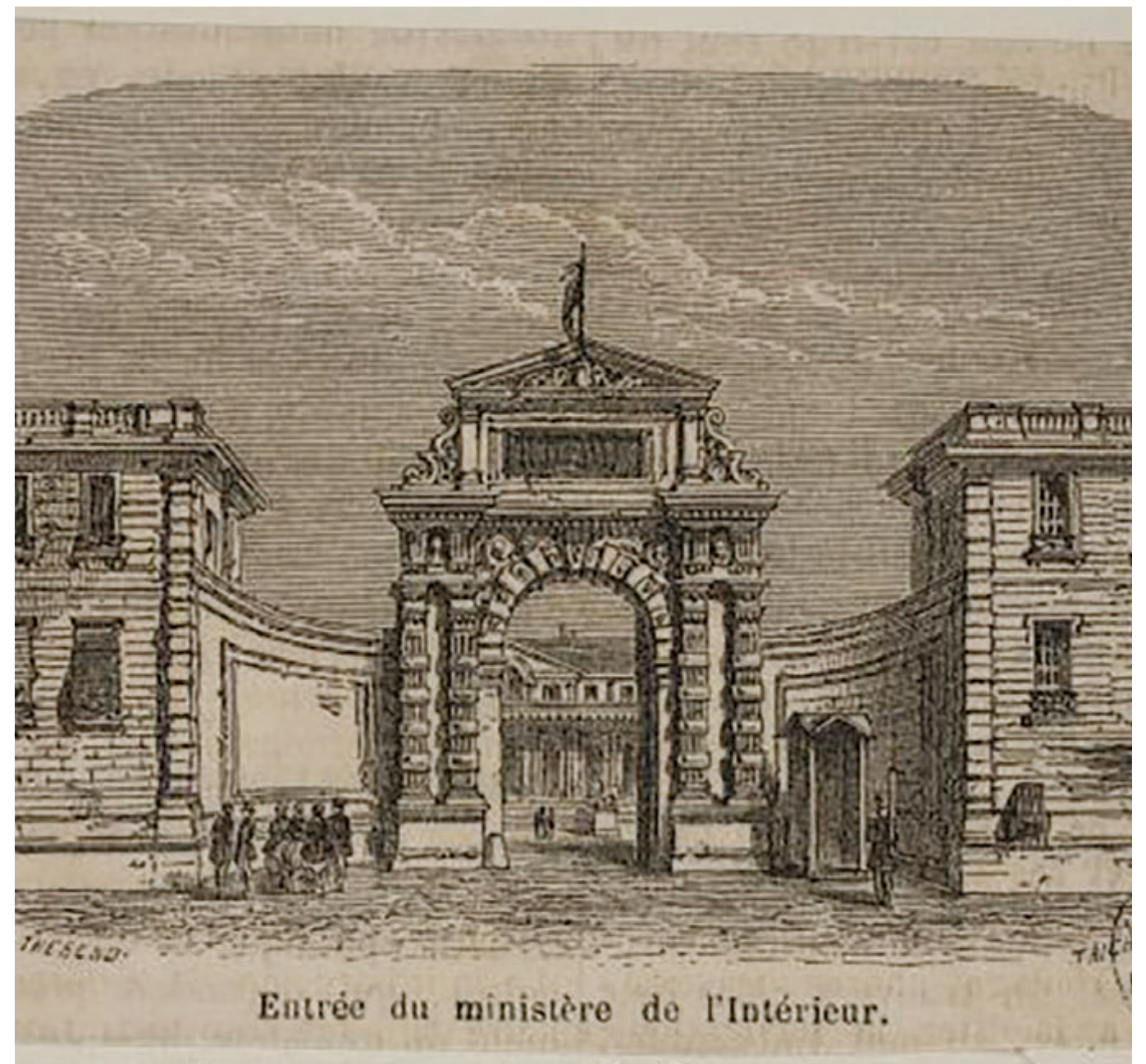
În anul 1938, Austria a fost anexată de către Germania. Michael Skubl, ce îndeplinea funcția de Președinte al Poliției din Viena cât și de Președinte al Comisiei Internaționale de Poliție Criminală (conform legii stabilite în 1934), a fost arestat și înlocuit cu Otto Steinhäusl, până în anul 1940. Acesta era loial regimului nazist, însă, pentru că era bolnav de tuberculoză, a fost văzut doar ca un înlocuitor temporar (Deflem, 2002: p. 178). Într-adevăr, Steinhäusl a murit în 1940, iar în locul lui a fost votat Reinhard Heydrich, care a aliniat Comisia viziunii naziste, el deținând și funcția de director al Biroului Principal de Securitate al Reich-ului German, iar din 1941, Protector al Boemiei și Moraviei, titluri pe care le va deține până la asasinarea lui în 1942 (<https://>

www.interpol.int/en/Who-we-are/Governance/President/Former-Presidents). În 1941, sediul principal s-a mutat la Berlin, împreună cu arhivele Comisiei. Chiar dacă organizația s-a aflat sub control nazist, cooperarea internațională dintre agenții de poliție nu s-a oprit. Revista „Police Criminelle Internationale” a continuat să fie publicată, atât în franceză, cât și în germană, engleză și italiană, chiar dacă sediul acestei publicații a fost, de asemenea, mutat la Berlin (Suceavă, 2007: pp. 103-104).



Revista „Police Criminelle Internationale”, nr. 7/29 aprilie 1939
Sursa: Suceavă, 2007

Deși încă din 1935 a fost adresată o invitație către FBI de a participa la Congresul Comisiei Poliției Criminale Internaționale, abia în 1938 s-a produs aderarea formală, prin decizia președintelui Roosevelt. Statele Unite ale Americii au ajutat Comisia cu informații referitoare la cei care încălcau legea, dar reprezentanții săi au participat episodic la reuniunile acelei perioade, iar, în 1941, urmare a controlului nazist exercitat asupra Comisiei, președintele J. Edgar Hoover a emis un memorandum prin care interzicea orice comunicare viitoare către Comisia Poliției Criminale Internaționale (Deflem, 2002: pp. 176-177).



Ilustrație „Intrarea în Ministerul de Interne”, Paris, 1855.
Sursa: parismuseescollections.paris.fr

Finalul celui de-al doilea Război Mondial. Mutarea sediului Comisiei

După sfârșitul celui de-al doilea Război Mondial, belgianul Florent Louwage, viitor președinte al Comisiei Internaționale a Poliției Criminale a pus bazele unui proiect de reorganizare. În 1946, la primul Congres de după război și al XV-lea de la înființare, Louwage a invitat diplomați din 17 țări și a reiterat necesitatea cooperării solide între țări pentru a diminua efectele războiului. Franța a alocat un nou sediu pentru comisie, în aceeași clădire ca și Ministerul de Interne, precum și resursele necesare (Barnett, Coleman, 2005: pp. 605-606). În 1946 a fost adoptat un nou statut, iar Jean Nepote introducea un

sistem nou de comunicație prin intermediul căruia informațiile transmise primeau culori diferite, în funcție de conținutul acestora (Calcaru, 2020: p. 536). Chiar dacă INTERPOL nu a fost creat prin semnarea unui tratat, prin interacțiunile și acordurile pe care le-a încheiat, în 1947 a obținut statutul de Organizație neguvernamentală. Iar în 1956, prin noul statut, a fost modificat numele Comisiei în Organizația Internațională de Poliție Criminală – OIPC - INTERPOL. Schimbarea a plecat de la raționamentul conform căruia o instituție permanentă nu putea purta numele de comisie.

Andreea-Iuliana TAGA
Adrian-Daniel PALCO

Rolul României în cadrul Comisiei Internaționale de Poliție Criminală în perioada interbelică

Premisele cooperării polițienești internaționale în România

Pe plan național, România a înregistrat în perioada interbelică o dezvoltare a vieții economico-sociale, influențată fiind și de contextul internațional favorabil. Ca urmare, au apărut diferite modalități prin intermediul cărora organizațiile criminale au utilizat acest mediu pentru a propaga diverse activități infracționale peste granițele statului, mai ales în ceea ce privea traficul cu narcotice și traficul de persoane. Atât în rândul polițiștilor, cât și în rândul magistraților a apărut ideea unei cooperări polițienești cu caracter internațional, care să depășească ideea limitativă a granițelor, întrucât criminalitatea depășise acest spațiu. O astfel de idee a fost susținută cu ocazia unor forumuri mondiale ale autorităților judiciare (Troneci, Hurdubaie, 1994: p. 9).

România a fost unul dintre membrii fondatori ai Comisiei Internaționale de Poliție Criminală. În procesul de organizare a noului organism internațional, merită insistat asupra personalității lui Eugen Bianu, din cadrul Direcției Generale a Poliției. Acesta se bucura de prestigiu profesional în cadrul Poliției, întrucât ocupa și funcția de director general al Siguranței, apoi cea de șef al Securității Palatului Regal, ulterior, însoțindu-l pe Regele Mihai I în exilul său din 1947. Trebuie spus că, în perioada interbelică, Poliția Română se bucura de bune relații cu alte poliții pe plan internațional, iar tinerii ofițeri erau trimiși în Occident pentru a se specializa și de a realiza schimburi de informații, remarcându-se prin activitatea lor de combatere a mișcării comuniste în majoritatea țărilor europene. Totodată, Poliția Română obținea periodic publicații din Occident, de exemplu reviste precum „Siguranța publică Viena”

și „Police Criminelle Internationale”, și trimiteau, la rândul lor, publicații precum „Paza” către organele de ordine din celelalte state (<https://adevarul.ro/stiri-interne/sanatate/politia-romana-a-participat-la-infiintarea-744428.html>).

Pe de altă parte, România se confrunța deja cu o criminalitate în creștere în ceea ce privea traficul de narcotice și traficul de femei și copii, acțiuni care serveau drept modalități de câștig a unor sume de bani într-un timp relativ scurt. Rezolvarea acestei probleme putea fi mai ușor realizată ca urmare a constituirii Comisiei Internaționale de Poliție Criminală. România a făcut primii pași îndrăzneți pentru a combate traficul de droguri sau de carne vie. Astfel, era publicat Ordinul Circular nr. 11583 – S (Secret) din 2 martie 1926 al ministrului de Interne (DGSP) prin care se dispunea cercetarea mai amănunțită și chiar sancționarea acestor infracțiuni. Deoarece această circulară a fost adoptată înainte ca Biroul Central Național să se înființeze în România, putem considera că Ministerul de Interne din România a avut o cooperare anterioară activă cu statele partenere în privința combaterii faptelor infracționale care depășeau granițele statelor, inițial în mod direct și ulterior prin intermediul Comisiei Internaționale de Poliție Criminală (<https://historia.ro/sectiune/general/biroul-interpol-din-romania-inca-din-anul-1928-568695.html>).

Crearea Biroului Central Național. Sesiunea a XIV-a a Comisiei Internaționale de Poliție Criminală la București

Premegător activităților statului român, pentru a reforma și a îmbunătăți activitățile poliției în plan internațional, în anul 1926 s-a desfășurat Congresul Internațional al Polițiștilor, la Berlin. În cadrul acestui Congres, România a fost reprezentată de

către dr. Traian Puticiu, care avea o vastă experiență în domeniul polițienesc.

În anul 1928, în cadrul Ministerului de Interne din România avea să fie realizată o reformă pentru adoptarea unei noi Legi de Organizare a Poliției Generale a Statului. Prin această lege se puna accent pe îmbunătățirea colaborării internaționale împotriva activităților infracționale de peste granițe. De precizat este că, în acest demers, un important rol l-a avut Traian Puticiu, șef al Poliției Satu Mare, din iunie 1919, până în 1921 (<https://sm.politiaromana.ro/ro/informatii-generale/istoric>). În 1928 s-a organizat la Berna cea de-a V-a sesiune ordinară a ICPC (Comisia Internațională de Poliție Criminală), având ca scop crearea unor mecanisme internaționale prin care statele să poată face schimb facil de informații, cu o structură reprezentativă la nivel național. Astfel, s-a luat inițiativa înființării unor „Birouri Centrale Naționale”, cu scopul de a încerca să oprească substanțele interzise ce intrau pe piață din URSS. Au fost înființate birouri în Viena, Berlin, Amsterdam, Sofia și București. Deoarece România se afla la granița cu URSS, dar și pentru că se remarcase prin activitatea reformatoare, a fost selectată și ea pentru înființarea unui astfel de Birou (<https://historia.ro/sectiune/general/biroul-interpol-din-romania-inca-din-anul-1928-568695.html>).

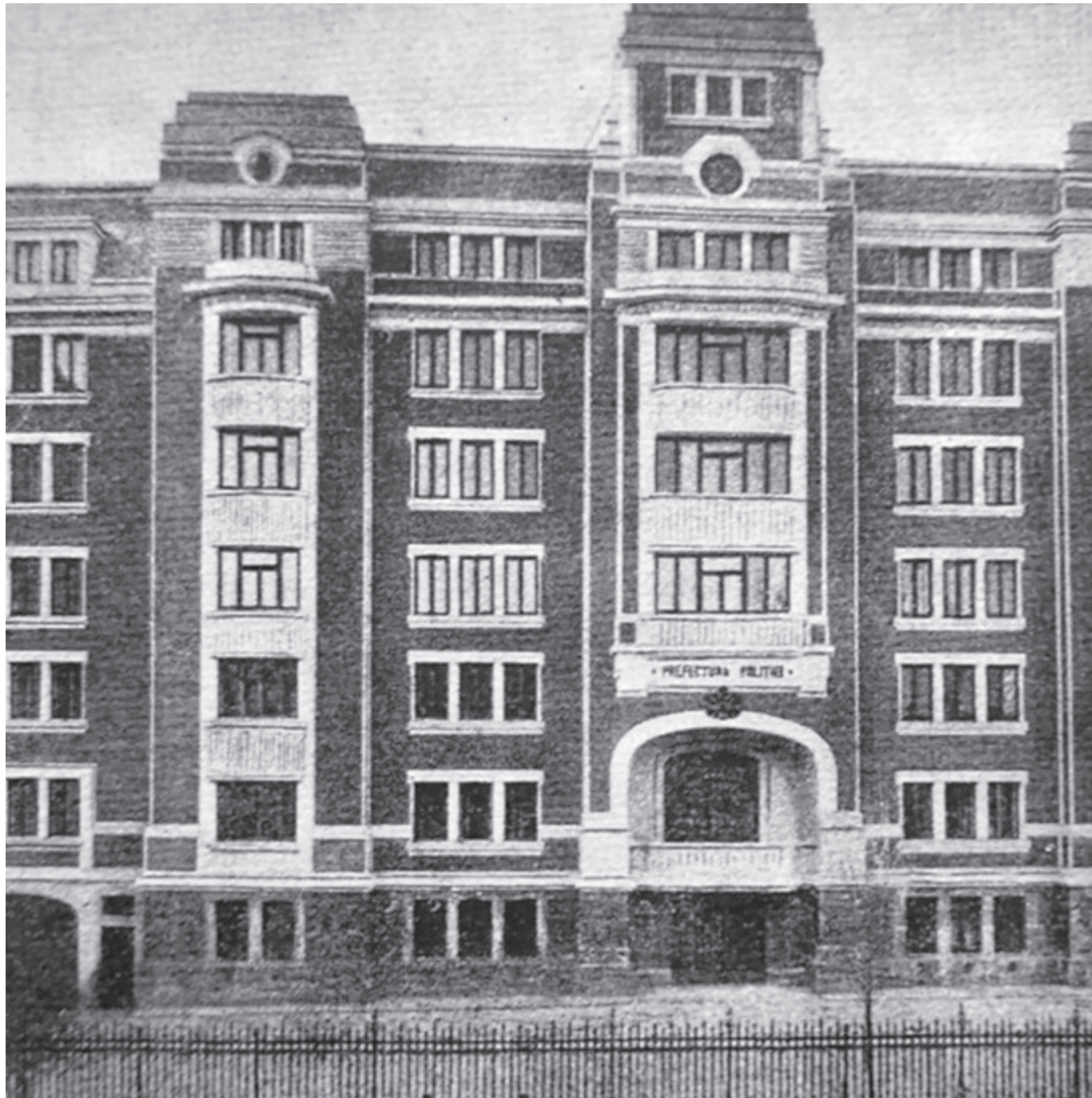
În anul 1929, dr. Traian Puticiu a făcut demersuri pentru organizarea unei secții speciale criminale cu caracter secret, în cadrul Direcției Generale de Siguranță (ANIC, DGP 1903-1936, Dosar nr. 121/1929, ff. 1-20). Secția urma să ia forma unui Birou Central de identificare și urmărire, având ca atribuții evidența tuturor celor condamnați sau urmăriți penal, combaterea comerțului de persoane, pornografie și stupefiante. Acest serviciu special ar fi putut pune la dispoziție personal specializat în cercetarea unor cauze de importanță internațională (<https://historia.ro/sectiune/general/biroul-interpol-din-romania-inca-din-anul-1928-568695.html>). Prin efortul specialiștilor în domeniu și a viziunii inovatoare a lui Traian Puticiu, Ministrul Alexandru Vaida-Voevod emitea Ordinul Circular nr. 02212 cu caracter Secret, din 12 ianuarie 1929, prin care înființa, în cadrul Ministerului de Interne (Direcția Poliției și Siguranței Generale), un Birou secret, cu atribuții în combaterea traficului de femei și copii, a substanțelor narcotice și a publicațiilor obscene (ANIC, DGP 1903-1936, Dosar nr. 76/1927, ff. 9-12).



Vespasian V. Pella - sursa: asociatiapella.ro

România a găzduit cel de-al XIV-lea Congres al Comisiei Poliției Criminale Internaționale, în anul 1938, unul dintre evenimente internaționale importante din România interbelică. Reprezentanții României au fost Dr. Eugen Bianu, director general al Poliției de Siguranță Publică și Vicepreședinte al Comisiei, Gabriel Marinescu, Subsecretar de stat și Prefectul capitalei, Dr. Vespasian V. Pella, Ministru extraordinar și plenipotențiar al României la Haga. La congresul de la București au participat 32 de țări, printre care: Germania, Belgia, Danemarca, Egipt, Spania, Franța, Marea Britanie, Ungaria, Iran, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Suedia, Elveția, Cehoslovacia, Turcia și Iugoslavia.

Deschiderea evenimentului a fost asigurată de Ministrul de Interne Armand Călinescu, în noua clădire a Prefecturii poliției Capitalei. Ulterior, o delegație formată din Președintele Comisiei, Otto Steinhäusl, Dr. Eugen Bianu, Dr. Bruno Schultz și Florent E. Louwage a depus o coroană de flori pe „Mormântul soldatului necunoscut”. Pe 9 iunie, membrii Comisiei au fost invitați să asiste la demonstrația sportivă a Străzii Țării, organizată



Palatul Prefecturii Poliției
Sursa: Suceavă, 2007

de Ziua Restaurației, la care a participat și Regele Carol al II-lea. A urmat o călătorie în Delta Dunării pe bordul vaporului „Regele Carol II” și o vizită la Palatul Peleş și la câmpurile petrolifere de la Ploiești (Troneci, Hurdubaie, 1994: p. 15).

Discuțiile Congresului de la București au avut loc în perioada 10-12 iunie 1938. Acestea au început cu o dare de seamă a Secretarului General al Comisiei, Dr. Oskar Dressler despre activitatea Comisiei din acel an, despre publicațiile oficiale (Sûreté Publique Internationale și Police Criminale Internationale) și a fost prezentat un raport privind finanțele Comisiei. A urmat raportorul permanent Dr. Bruno Schultz,

care a prezentat activitatea Biroului Internațional între 1 aprilie 1937 și 30 aprilie 1938. În continuare, au fost prezentate posibile noi îmbunătățiri la procedura și la tehnicile existente, precum: folosirea formulei factiloscopice în transmiterea telegramelor; schimb de informații în ceea ce privește transportul stupefiantelor și măsuri de siguranță aplicate pașapoartelor.

La acest congres nu s-au făcut alegeri pentru funcțiile de conducere, întrucât Rezoluția din 1934 prevedea că cei care ocupau funcțiile de Președinte, raportori permanenți și secretarul general vor rămâne până în anul 1942.



Participanți la reuniunea de la București, 1938
Sursa: Suceavă, 2007

În cadrul congresului s-a resimțit lipsa Statelor Unite ale Americii, care deveniseră membre ale Comisiei chiar în acel an, printr-un ordin dat de Președintele Roosevelt; deși dr. Bianu avusese un schimb de scrisori cu John Edgar Hoover, prin care

îl invita la București, acesta a refuzat să participe, din cauza unor sarcini urgente (Suceavă, 2007: pp. 147 – 149).

Andreea-Iuliana ȚAGA
Adrian-Daniel PALCO



Participanți la Congresul din Viena, 1923 - sursa: Interpol via X

Retragerea României din cadrul INTERPOL și evoluția Organizației în perioada postbelică

Odată cu încheierea celui de al Doilea Război Mondial, în unele state europene au survenit schimbări politice care au condus la înlocuirea vechilor regimuri, așa cum a fost și în cazul României, unde a fost instaurat comunismul. Această schimbare de regim a determinat o serie de modificări în ceea ce privea participarea statului român la anumite organizații ai căror președinți proveneau din state democratice, deoarece ideile acestora erau considerate un real pericol pentru orânduirea socialistă. Una dintre Organizațiile din care România făcea parte la acea vreme era Comisia Internațională a Poliției Criminale, aceasta fiind condusă de reprezentanți ai statelor vest-europene respectiv: Florent Louwage din Belgia (1945-1956) și Agostinho L'ourenco din Portugalia (1956-1960). Această situație a condus la retragerea statului român din C.I.P.C., în anul 1950, sub „consiliere” sovietică.



Florent Louwage - sursa: interpol.int



Agostinho L'ourenco - sursa: interpol.int

Schimbarea din C.I.P.C. în O.I.P.C.

Un alt moment semnificativ, în afară de retragerea României din cadrul Organizației, a fost reprezentat, în anul 1956, de schimbarea statutului Interpol. La 13 iunie 1956, cu ocazia celei de a XXV-a Adunări Generale de la Viena, Comisia Internațională a Poliției Criminale s-a transformat în Organizația Internațională a Poliției Criminale cu sediul la Lyon, iar statutul acesteia a fost modernizat pentru a putea fi pus în concordanță cu cerințele impuse de cooperarea polițienească la nivel internațional.

Odată cu această schimbare, s-a adoptat și un statut modernizat, prin care au fost stabilite normele și principiile care urmau să guverneze Organizația în perioada următoare. Statutul cuprindea, în cadrul celei de-a doua secțiuni, obiectivele stabilite în cadrul Adunării, prin care se dorea asigurarea și



Sesiune Plenară, Paris, 1959 - sursa: I.C.P.O.

dezvoltarea unei asistențe reciproce, care să cuprindă toate autoritățile de poliție cu caracter penal, prin intermediul legilor care erau în vigoare în diferitele țări și în spiritul Declarației Universale a Drepturilor Omului.

O altă prevedere a constat în înființarea și dezvoltarea tuturor instituțiilor care aveau capacitatea să contribuie în mod eficient la prevenirea și combaterea infracțiunilor. Pe lângă acestea, Organizației Internaționale a Poliției Criminale îi era strict interzis să se amestece în probleme cu caracter militar, politic, religios și rasial, deoarece scopul ei era colaborarea între Polițiile Penale din statele membre, pentru a identifica și localiza diferite persoane ce au comis infracțiuni într-un stat, iar mai apoi au reușit să ajungă în altul, pentru a scăpa de răspunderea penală.



Participanții de la a XXV-a Adunare Generală
Sursa: interpol.int

A-28-a sesiune a Adunării Generale Interpol

În perioada 8-10 decembrie 1959, a avut loc cea de-a XXVIII-a sesiune a Adunării Generale Interpol, la care au participat 47 de state din totalul de 63 de țări membre.

În cadrul acestei Adunări, un punct important a fost reprezentat de stabilirea unor relații între Interpol și alte organizații, un exemplu relevant în acest sens fiind Consiliul European.

Secretarul General, Marcel Sicot, anunța faptul că au fost stabilite relații cu Consiliul European, care era interesat de a încheia o Convenție privind ajutorul reciproc în chestiuni judiciare referitoare la procedura de extrădare.

Această Convenție avea ca scop înlocuirea acordurilor bilaterale existente cu unul nou, care să aibă un caracter general.

Pe lângă această cooperare ce privea extrădarea, Interpol a ajutat Consiliul European să elaboreze o Convenție privind reprimarea contravențiilor rutiere.

Ajutorul a fost foarte util și din punct de vedere al informării reciproce asupra infracțiunilor săvârșite de străini în țările pe care le traversau, cât și în cazul consultărilor privind categoriile de infracțiuni pe care Convenția trebuia să le prevadă.

Prin urmare, interesele comune pe care le aveau cele două organizații au contribuit la întărirea legăturilor ce fuseseră deja stabilite, în special odată cu propunerea proiectului înaintat Adunării.

Andra-Ioana MATEI

Reafilierea României la Interpol.

Primele demersuri: scrisoarea

lui Cornel Onescu către Nicolae Ceaușescu

Inițiativa afilierii României la Interpol a apărut în rândul personalului Ministerului de Interne. Intuind atât beneficiile pe care relațiile cu alte organe de poliție din alte țări le-ar aduce, cât și faptul că exista posibilitatea de a face schimb operativ de informații într-un cadru organizat, conducerea Ministerului de Interne a inițiat o serie de acțiuni ce aveau ca scop reafilierea României la Interpol. Astfel, pe plan intern, debutul oficial al acestor demersuri este marcat de momentul în care Cornel Onescu, Ministru de Interne la acea dată, i-a adresat o scrisoare lui Nicolae Ceaușescu cu privire la avantajele afilierii Republicii Socialiste România la Interpol. În cadrul scrisorii, Cornel Onescu amintea despre principalele probleme cu care Poliția Română se confrunta: trecerea ilegală a frontierei de stat și falsificare de pașapoarte, traficul de persoane, traficul de stupefiante, scoaterea din țară a operelor de artă și a mărfurilor, traficul de valută și de metale prețioase, traficul ilicit de armament și muniții. Toate aceste erau puse pe seama turismului, a importului și a exportului de mărfuri.

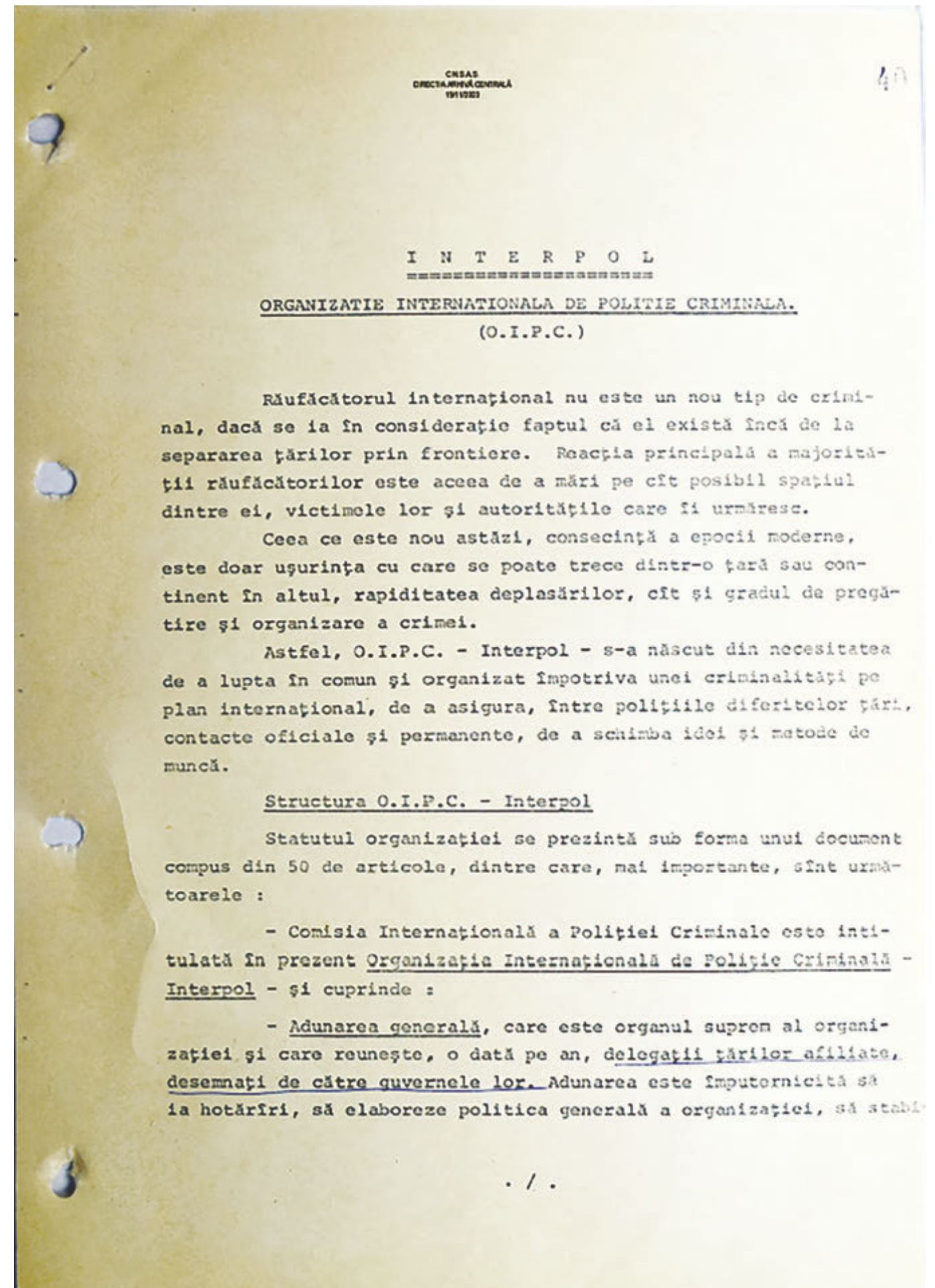
„De la an la an, organele noastre au descoperit tot mai multe elemente infractoare din rândul unor cetățeni străini, care sub acoperirea turismului sau a tranzitului prin țara noastră au comis infracțiuni deosebit de periculoase ca: trafic de stupefiante, plasare de valută falsă, dolari S.U.A., mărci R.F.G., franci francezi, C.E.C.-uri false a diferitelor bănci, scoaterea din țară a unor opere de artă, trafic de valută și metale prețioase. Au fost descoperite și unele elemente care tranzitau prin țara noastră cantități însemnate de armament și muniții. Au fost constatate, de asemenea, situații când, pentru trecerea ilegală a frontierei de stat de către cetățeni români, s-au folosit pașapoarte falsificate a diferitelor state sau când cetățeni străini au încercat să scoată din țară cetățeni români cu pașapoarte aduse din exterior. Toate aceste fapte ilicite și altele asemănătoare puteau fi prevenite și descoperite cu mai multă operativitate dacă Miliția română ar fi avut posibilitatea să facă un schimb operativ de informații cu unele organe de poliție din diferite țări pentru cunoașterea unor

infractori internaționali. [...] Aceste relații cu organele de poliție din diferite țări se pot realiza în cele mai bune condițiuni prin Organizația Internațională de Poliție Criminală - Interpol” (Raportul adresat lui Nicolae Ceaușescu de către Cornel Onescu, ministrul Afacerilor Interne. Arhiva MAI, Nr. 03239/4.VII.1972 apud Suceavă, 2007, p. 333).

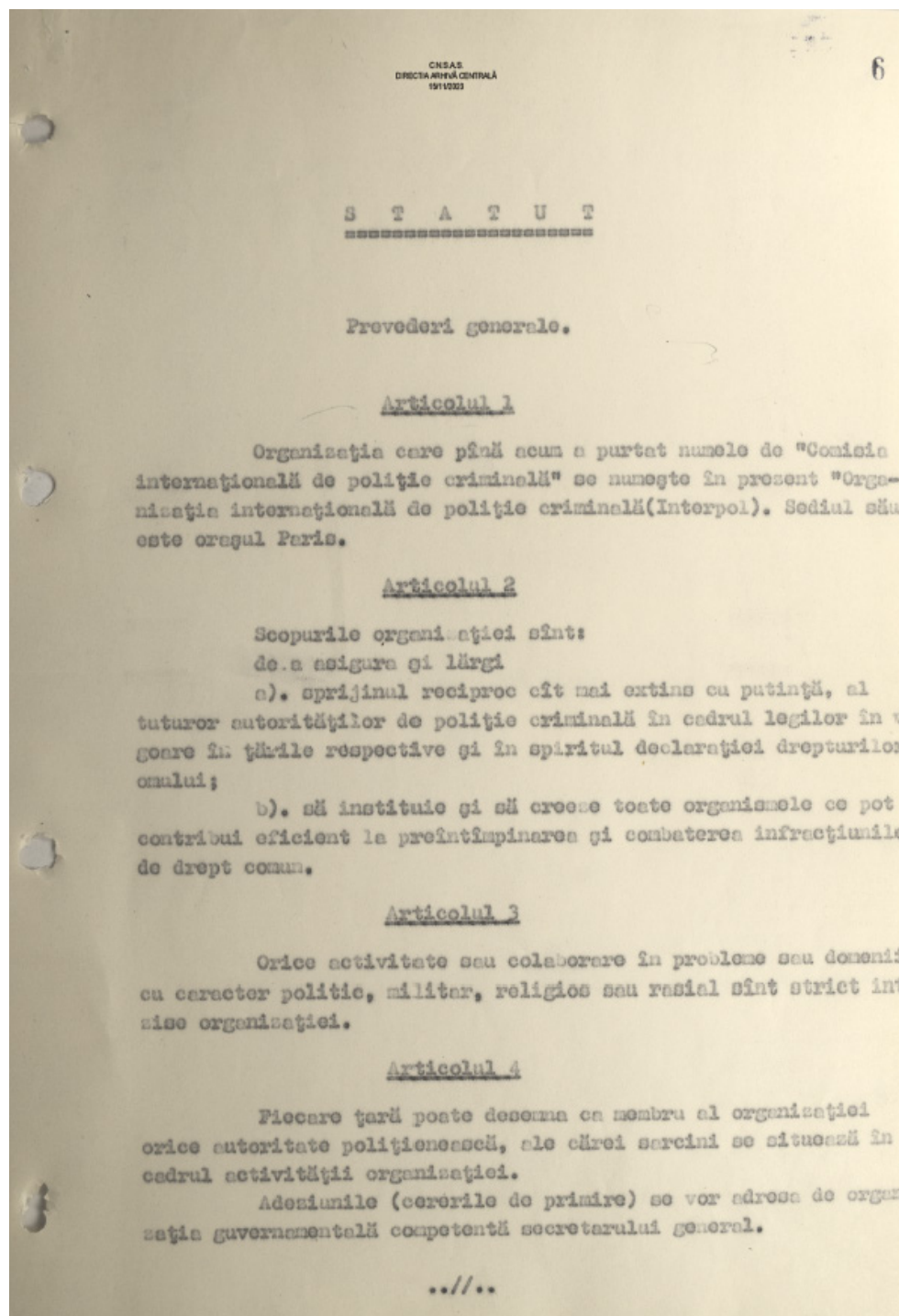
În afara prezentării tuturor avantajelor care ar fi decurs din posibila colaborare internațională, în cadrul scrisorii, Cornel Onescu a amintit și beneficiile pe care aderarea le-ar fi avut pe plan internațional. Conform acestuia, afilierea ar fi consolidat poziția pe plan extern a României și l-ar fi ajutat pe Nicolae Ceaușescu să-și consolideze statutul de lider comunist cu viziuni reformatoare. În plus, admiterea în organizația internațională nu l-ar fi condiționat pe Nicolae Ceaușescu în chestiunile care țineau de politica internă întrucât rezoluțiile aveau caracter de recomandare: „În cooperarea internațională ce se realizează prin intermediul acestei organizații, nu se admite sub nici o formă amestecurile în treburile interne ale țărilor membre și nu se aduce vreo atingere suveranității naționale. [...] Îndeplinirea tuturor operațiilor de poliție se va face în cadrul legislației proprii cu aplicarea benevolă a recomandărilor cuprinse în rezoluțiile Adunării Generale” (Raportul adresat lui Nicolae Ceaușescu de către Cornel Onescu, ministrul Afacerilor Interne. Arhiva MAI, Nr. 03239/4.VII.1972 apud Suceavă, 2007, pp. 333-334).

Totodată, prin intermediul scrisorii, Cornel Onescu propunea ca, înainte de a depune cererea oficială de afiliere, Șeful Inspectoratului General al Miliției, general-maior Nicolae State, să facă o deplasare la sediul Interpol de la Paris, în cadrul căreia acesta să poartă discuțiile necesare în vederea afilierii. Așadar, aderarea la organizația Interpol ar fi îmbunătățit relațiile Poliției Române cu organe similare din alte țări, ar fi consolidat imaginea lui Nicolae Ceaușescu pe plan extern și ar fi îmbunătățit poziția Republicii Socialiste România pe scena politică internațională.

Înălții demnitari din cadrul Ministerului de



Sursa: Organizarea și structura O.I.P.C., Arhiva CNSAS, Dosar nr. 013134, Vol. 61, f. 17



Sursa: „Statutul Interpol”, Arhiva CNSAS, Fond Documentar, Dosar nr. 013134, Vol. 61, f. 5

Interne și-au susținut poziția și prin intermediul statutului organizației de la acea vreme, pe care i l-au prezentat lui Nicolae Ceaușescu. Conform articolului 2 al Statutului Interpol, scopurile organizației erau: „de a asigura și largi sprijinul reciproc cât mai extins cu putință, al tuturor autorităților de poliție criminală în cadrul legilor în genere în țările respective și în spiritul Declarației Drepturilor Omului” (STATUTUL Interpol, C.N.S.A.S., Fond Documentar, Dosar nr. 013134, Vol. 61, f. 5), cât și „să instituie și să creeze toate organismele ce pot contribui

eficient la preîntâmpinarea și combaterea infracțiunilor de drept comun” (STATUTUL Interpol, C.N.S.A.S., Fond Documentar, Dosar nr. 013134, Vol. 61, f.5).

Structura organizatorică cuprindea: adunarea generală, comitetul executiv, secretariatul general, birourile centrale naționale și consilierii.

Adunarea Generală era cea mai înaltă instanță a organizației și se ținea o dată pe an, la invitația unui guvern din țările membre; studiile dezbătute în cadrul Adunării Generale aveau caracter de recomandare, fiecare țară putea sau nu să aplice prevederile, între sesiunile Adunării Generale funcționa un Comitet Executiv format din 13 membri (4 europeni, 3 africani, 3 asiatici și 3 americani), aleși pe 3 ani și un președinte ales pe 4 ani. Alegerea se făcea prin vot secret.

Comitetul Executiv se întrunea de două ori pe an, o dată înainte cu 4-5 luni înaintea Adunării Generale și a doua oară după Adunarea Generală. Comitetul Executiv avea rolul de control asupra Interpol. Adunarea Generală și Comitetul Executiv erau organisme temporare. Cele

permanente erau Secretariatul General și Birourile Centrale Naționale ale țărilor membre. Delegațiile care participau la Adunarea Generală erau formate din 3-7 persoane și erau conduse de obicei de un funcționar superior din poliție. În cadrul Interpol existau patru divizii: administrativă, Poliție Criminală, studii, publicații.

Divizia administrativă cuprindea și Secretariatul General Interpol, care avea un număr de 125 salariați, 16 naționalități, iar salarizarea acestora se făcea de către organizație, fiind selecționați la propunerile

țărilor membre ale organizației sau direct de secretariat din persoanele cunoscute cu o bună pregătire profesională, juridică și polițienească. Se practica specializarea cadrelor în diferite probleme trimise pe cheltuiala poliției țării respective, timp de 2-3 luni și se acorda posibilitatea statelor membre de a trimite polițiști care să lucreze în cadrul organizației pe o durată de 1-2 ani, fiind plătiți de poliția națională.

Secretariatul General era constituit din personalul permanent al organizației și ținea legătura cu Birourile Naționale prin radio, morse, telex și telefon, împărțindu-se în patru zone: Europeană-Mediterraneană (nod Paris), Asia (nod Tokyo), America de Sud (nod Argentina), America de Nord (nod Washington). Cincizeci din membrii prezenți ai organizației aveau în posesie stație de radio (din Europa toate țările, mai puțin Grecia, Cipru și Malta), iar legătura directă putea fi ținută cu stația centrală și cu Birourile Naționale prin frecvențele stabilite de Interpol și cu rețeaua Internațională de Telecomunicații. Legătura telex, cât și de radio teletip erau ținute doar cu un număr de țări fiind în faza de experimentare. Legătura morse era ținută cu toate țările, asigurându-se astfel și o conspirativitate mai mare și o înțelegere, având în vedere limbile de pe toate continentele. Tot divizia administrativă se ocupa și de pregătirea Adunărilor Generale, a Ședințelor Comitetului Executiv, cu traducerea și difuzarea tuturor materialelor trimise.

Divizia Poliției Criminale cuprindea următoarele sectoare: stupefiante, monede (bani) false, crime și furturi, persoane dispărute, escrocherii bancare, trafic de metale prețioase, diamante și bijuterii, probleme de securitate aeriană, arme de foc (balistică), arhivă operativă, dactiloscopie. Acest sector beneficia de o hartă a globului cu trasee marcate ale traficului de droguri, culturile de plante din care se extrag drogurile, laboratoarele de preparare și mijloacele de transport.

În sectorul monedelor a fost prezentat modul de clasificare pe țări a bancnotelor false și autentice, cât și o statistică a numărului de bancnote care se falsifică. Astfel, acest sector separa bancnotele false de cele adevărate din fiecare țară pentru o comparare cât mai eficientă, iar potrivit statisticilor Interpol, cele mai multe bancnote se falsificau în S.U.A.: „cu 4540 de cazuri de falsificări de dolari [...] se apreciază că pe piața mondială s-au introdus cca. 2 miliarde de dolari falși” (Raportul Generalului maior Nicolae State cu privire la cererea de afiliere a Miliției

române la Interpol. Arhiva MAI, No. S/22523-21. XII.1972 apud Suceavă, 2007, p. 352), urmată de R.F. Germania „cu 216 tipuri de mărci false” (Raportul Generalului maior Nicolae State cu privire la cererea de afiliere a Miliției române la Interpol. Arhiva MAI, No. S/22523-21. XII.1972 apud Suceavă, 2007, p. 352). Tot în această Divizie era ținută și Arhiva operativă a Interpolului care era grupată într-un sector format din 17 lucrători, având evidența a cca. 2 milioane de persoane care au fost condamnate sau care se ocupau cu faptele care fac obiectul acestui sector.

A treia divizie, cea de studii, se ocupa de doctrină, legislație și extrădare, dar și de elaborarea unor studii stabilite de Adunarea Generală, Comitetul Executiv sau din proprie inițiativă, care erau distribuite celorlalte birouri naționale. Divizia de studii se mai ocupa și de întocmirea unei liste semestriale care cuprindea articole de specialitate privind cele mai complexe probleme rezolvate de diverse unități de poliție. A patra divizie, cea de publicații, se ocupa cu editarea revistei organizației numită „Revista internațională de poliție criminală”.

Birourile centrale naționale aveau ca scop realizarea legăturii cu diferite autorități din țara respectivă, cu oficiile din alte țări ce activau ca birouri naționale centrale, cu secretariatul general al organizației. Consilierii aveau o sarcină exclusiv consultativă și participau la dezbaterile chestiunilor științifice atunci când erau chemați.

Așadar, România avea toate motivele pentru a se afilia organizației, însă mai lipsea doar confirmarea conducătorului statului, care a fost o consecință a demersurilor făcute de persoane importante din cadrul Ministerului de Interne. Scrisorile care i-au fost adresate au avut o contribuție semnificativă în procesul de readere. Problemele cu care se confrunta Miliția Română la acea vreme, precum traficul de persoane, droguri, arme, valută și opere de artă, trecerea ilegală a frontierei de stat, cât și beneficiile pe care afilierea le-ar fi adus României pe plan extern l-au convins pe Nicolae Ceaușescu să fie de acord cu readerea țării noastre la Interpol.

Daiana CERNĂIANU

Reafilierea României la Interpol – 1973 și cea de-a patra Conferință Regională Europeană Interpol 1974

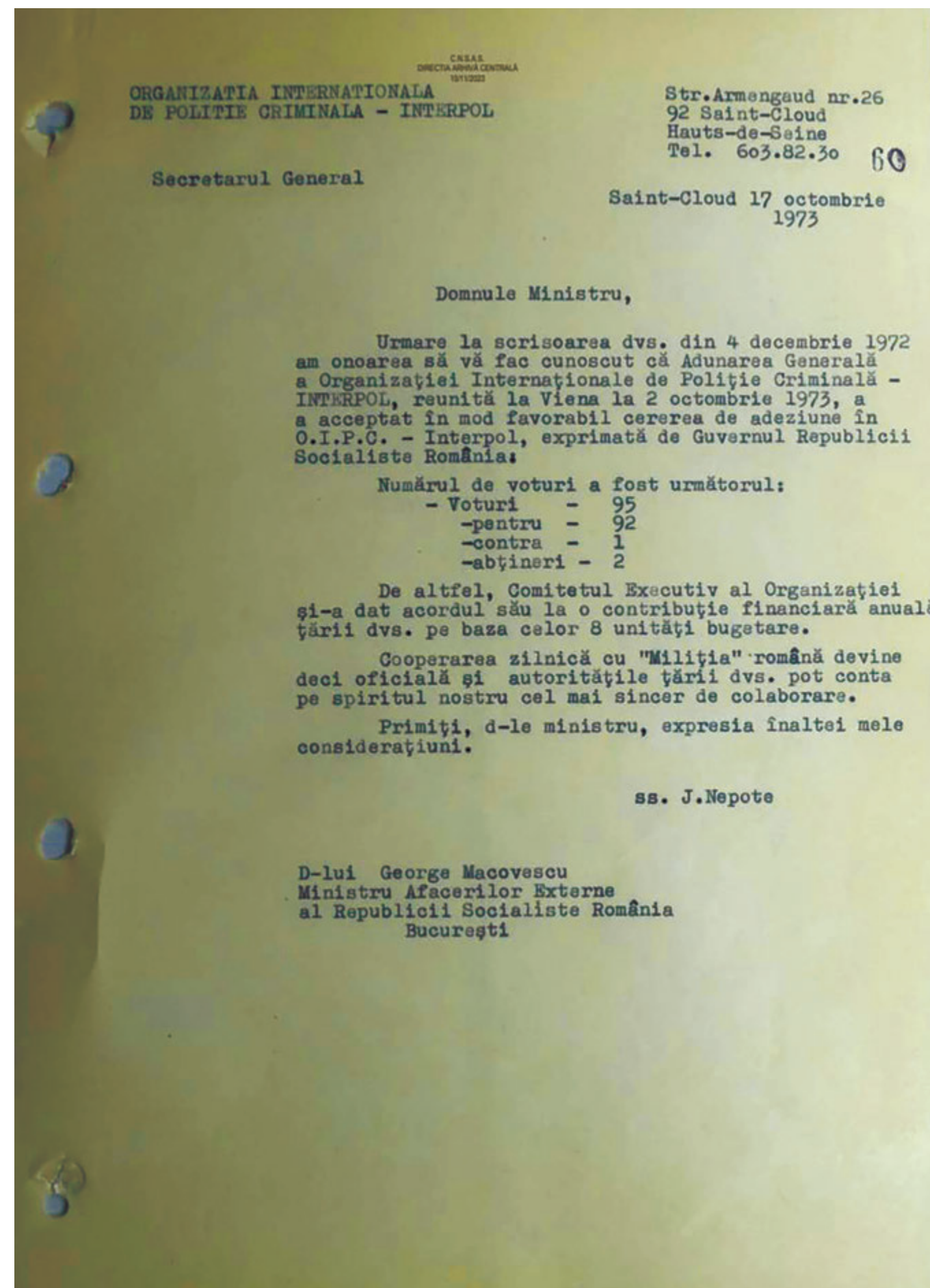
În afara demersurilor derulate de către Cornel Onescu, trebuie amintite și acțiunile întreprinse de următorul ministru de Interne. Ion Stănescu a încercat să obțină sprijin politic în privința reafilierii la Interpol și s-a adresat lui Ion Gheorghe Maurer, care ocupa funcția de președinte al Consiliului de Miniștri. În acest sens, Stănescu i-a înaintat o scrisoare lui Ion Gheorghe Maurer, în cadrul căreia erau reamintite beneficiile pe care le-ar fi adus României statutul de țară membră. Conținutul acesteia era similar cu cel al scrisorii înaintate de Cornel Onescu și amintea, printre altele, faptul că și pe teritoriul țării noastre au avut loc, de-a lungul timpului, diferite infracțiuni, precum traficul de droguri, plasarea de valută sau de C.E.C.-uri false, scoaterea ilegală din țară a unor opere de artă sau metale prețioase (ANIC, Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 16/1972, f.44). De asemenea, ministrul de Interne preciza faptul că mulți străini care au ajuns în țara noastră au încercat să scoată cetățeni români în afara granițelor cu pașapoarte false. Ion Stănescu afirma că toate aceste acțiuni comise în mod ilegal ar fi putut fi evitate sau soluționate mai rapid dacă statul nostru ar dispune de ajutorul unei organizații internaționale. Cu alte cuvinte, toate aceste infracțiuni ar putea fi prevenite și rezolvate dacă Miliția Română ar dispune de cooperarea cu polițiile din alte state europene. De asemenea, ministrul de Interne menționa faptul că R.S.F. Iugoslavia este și ea țară membră a Interpol, astfel că România nu ar fi fost singurul stat socialist din această organizație.

La rândul său, președintele consiliului de miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a înaintat conținutul scrisorii către șeful statului, Nicolae Ceaușescu. Drept urmare, Ministerul de Interne a obținut, pe data de 28 noiembrie 1972, aprobarea reafilierii României la Interpol (ANIC, Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 16/1972, f.41). În consecință, o delegație formată din reprezentanți români trebuia trimisă la Paris pentru a purta discuții despre demersurile oficiale ale reafilierii. Astfel, pe data de

4 decembrie 1972, generalul maior Nicolae State se întâlnea la Paris cu Jean Nepote, secretarul general al organizației. Acesta l-a asigurat pe trimisul României că Miliția Română va ocupa un loc important în organizație și că, la următoarea sesiune, România va fi așteptată să participe cu unanimitate de voturi. Ca urmare, la 10 ianuarie 1973 a fost înființat Biroul Național Interpol România, iar primul director al acestei instituții a fost Octavian Pop (Troneci, Hurdubaie, 1994: p. 22). Acesta a ocupat funcția timp de un an, urmând ca Gheorghe Pele să ocupe această funcție din 1974 până în octombrie 1983 (Troneci, Hurdubaie, 1994: p. 22). Mai mult decât atât, în data de 15 decembrie 1972, George Macovescu, în calitate sa de ministru de Externe, a trimis cererea de aderare a Republicii Socialiste România către Secretariatul General Interpol (Gheonea, 2020: p. 174).



Generalul-maior Jean Moldoveanu
Sursa: Troneci, Hurdubaie, 1994



Scrisoarea Secretarului General, Jean Nepote, adresată ministrului George Macovescu
Sursa: CNSAS, Fond Documentar, dosar 013134, vol. 61, f. 60

România a fost acceptată oficial în organizație la 2-9 octombrie 1973, cu ocazia celei de-a 42-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației de la Viena. Merită să amintim faptul că, alături de țara noastră, cereri de aderare la Organizație au mai depus și Bahamas, precum și Emiratele Unite Arabe. Delegația Miliției Române la această adunare a fost compusă din generalul-maior Jean Moldoveanu, directorul Biroului Național Interpol, colonel Octavian Pop, precum și un translator (Gheonea, 2020: p. 177). Cererea României a fost aprobată cu 92 de voturi pentru, 1 vot contra și 2 abțineri. Astfel, prin prezența delegației române la cea de-a 42-a Adunare Generală a Organizației Internaționale de Poliție Criminală, reafilierea Republicii Socialiste România la Interpol a devenit un fapt împlinit și recunoscut oficial, confirmat și prin scrisoarea adresată de secretarul general, Jean Nepote, ministrului de Externe român, George Macovescu (ACNSAS, Fond Documentar, dosar 013134, vol. 61, f. 60).

În anul 1974, Interpol a trimis o invitație în țara noastră prin care solicita participarea unei delegații române la cea de-a patra Conferință Regională Europeană a Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol, stabilită în perioada 12-15 martie 1974, la sediul organizației de la Paris. Conferința își propunea ca teme de discuție: combaterea traficului de substanțe interzise/droguri, urmărirea și soluționarea actelor criminalistice de mare violență, dar și crearea unui fișier internațional de informații. Emil Bobu, ministrul de Interne, îi propunea, cu acest prilej, superiorului său, Ion Gheorghe Maurer, alcătuirea unei delegații formate din trei figuri importante la nivel național pe scena Interpol: Colonel Pop Octavian, Colonel Mihăilescu Octavian și Vianu Iosif (ANIC, Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 2/1974, f. 323).

După ce s-a hotărât componența delegației care urma să reprezinte țara noastră, Ministerul de Interne și Inspectoratul General al Miliției au analizat primul punct din lista de discuții propusă de organizația internațională, și anume combaterea traficului ilicit de stupefiante. În ceea ce privește combaterea traficului de substanțe stupefiante, oficialii aduc aminte de „Planul SEPAT” (ANIC, Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 2/1974, f. 326). Acesta presupunea trimiterea unor ofițeri de legătură în diferite zone ale lumii, cu scopul de a facilita procesul de cooperare la nivel internațional. Cu alte cuvinte, prin intermediul acestui plan

implementat de Interpol, statele membre aveau ocazia să facă schimb de informații și detalii pentru a putea preveni și soluționa aceste infracțiuni, dar și pentru a documenta, practic, evoluția acestora.

În urma discuțiilor avute, demnitarii au decis că țara noastră nu va participa la implementarea acestui plan „SEPAT” întrucât, la nivel național, traficul ilicit de stupefiante nu prezenta un pericol sau o problemă de maxim interes. Un alt motiv subliniat de autorități se referea la faptul că, odată implicată în acest plan, România ar fi fost obligată să cotizeze o sumă mai mare de bani către Interpol. Mai exact, dacă ar fi ales să participe la acest schimb de informații prin intermediul ofițerilor de legătură ai Interpol, România ar fi plătit, pe lângă cei 38.800 de franci elvețieni (cotizația anuală), încă 7.760 de franci elvețieni. Totuși, autoritățile s-au arătat dispuse să primească vizita unor asemenea ofițeri de legătură care ar fi acționat în zona noastră, însă doar în cazul în care această acțiune nu ar implica niciun cost suplimentar pentru țara noastră. În cazul altor decizii privind combaterea traficului de stupefiante, se stabilise ca delegația română să fie de acord. Acest punct de vedere a fost comunicat Secretariatului General Interpol încă din luna februarie.

În ceea ce privea lupta împotriva criminalității de mare violență, oficialii încurajau ca delegația României „să arate – la nevoie – că în țara noastră asemenea infracțiuni nu s-au constatat, dar în scopuri preventive ar fi binevenită intensificarea supravegherii internaționale (...) și instituirea unui sistem eficient de informare între Birourile Centrale Naționale” (ANIC, Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 2/1974, f. 320). De asemenea, deși oficialii României se arătau dispuși să colaboreze cu țările membre ale Interpol, aceștia interziceau ca delegația română să interacționeze în vreun fel cu mijloacele jurnalistice prezente la conferința din februarie anul următor: „Membrii delegației noastre nu vor acorda interviuri pentru presa, televiziunea sau radiodifuziunea vreunei țări” (ANIC, Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 2/1974, f. 332). Acest aspect subliniază, în primul rând, cenzura exercitată la nivelul instituției Miliției și pune în evidență faptul că practicile regimului totalitar erau respectate și în afara granițelor Republicii Socialiste România. În alte discuții, delegația noastră nu va interveni.

Acest punct de vedere, întocmit de către demnitarii din cadrul Ministerului de Interne, împreună cu propunerea pentru delegație, au fost înaintate Comitetului Central al Partidului Comunist

și Secretarului General, Nicolae Ceaușescu. La 23 februarie 1974, propunerile Ministerului de Interne au fost aprobate, astfel că delegația compusă din cei trei colonei va merge în Franța în perioada conferinței, urmând să petreacă 7 zile la Paris în acest scop. A fost aprobat și punctul de vedere înaintat la 19 februarie 1974. Conferința a avut loc, așadar, în martie la Paris. În cadrul acesteia, delegația română a intervenit mai mult formal și a respectat cu strictețe punctul de vedere întocmit în februarie la București. Ca urmare a participării delegației române la Conferința Regională Europeană Interpol din 1974, la 18 martie 1974, Prezidiul Permanent al CC al PCR a aprobat un schimb de informații cu Secretariatul General Interpol, dar și vizita în RSR România a secretarului general, Jean Nepote (ANIC, Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 2/1974, f. 365).

În mai 1974, România a primit vizita în țară a secretarului general al Interpol, Jean Nepote, la invitația Miliției române. Acesta a vizitat și inspectoratele de poliție din Constanța, Tulcea, Prahova și Brașov. Vizita s-a întins pe durata a trei zile și a fost finalizată printr-o scrisoare prin care acesta își manifesta entuziasmul că a avut ocazia să viziteze România. Mai mult decât atât, Jean Nepote amintea de motivele pentru care țara noastră a ales să adere la Interpol, menționând lupta împotriva criminalității și insistând asupra rolului pe care îl au Birourile Naționale Interpol în cadrul cooperării internaționale. Acesta încheia scrisoarea declarând următoarele: „Îmi exprim deplina satisfacție pentru vizita în România în timp de câteva zile. Sunt convins că țara dumneavoastră își va menține locul în Interpol, în lupta împotriva criminalității internaționale” (Tro-neci, Hurdubaie, 1994: p. 25). Totodată, acesta lăsa ca amintire României, dar și ca omagiu pentru reîntoarcerea sa în organizație, medalia semicentenarului Interpolului. Prin urmare, vizita secretarului general Jean Nepote în

țară a întărit poziția României ca țară membră a O.I.P.C. și a subliniat rolul și angajamentele asumate de statul nostru de îndată ce a redevenit membru al organizației.

Statutul de țară membră la Interpol a oferit Miliției române o serie de beneficii, dintre care se pot aminti accesul la un număr important de materiale documentare, informații cu privire la noile moduri de operare ale infractorilor sau statistici privind criminalitatea în alte țări afiliate. Aderarea a fost posibilă, întrucât organizația prevedea că nu va interveni în politica internă a statelor membre și pentru că o astfel de cooperare aducea României o serie de beneficii la nivel de combatere a infracțiunilor comise în țară.

De asemenea, reafilierea României la Organizația Internațională de Poliție Criminală – Interpol a marcat o dovadă a dorinței țării noastre de a se detașa de Blocul Estic și de a coopera cu organizații din Occident.

Monica LAZĂR



Jean Nepote - sursa: interpol.int

Activitatea Biroului Național Interpol România de la înființare și până în 1989

Privind într-un context istoric larg, putem afirma că tratativele privind reafilierea României la OIPC - INTERPOL reprezintă un pas către reafirmarea în fond a unei normalități în context internațional, care decurgea din statutul României de membru fondator al acestei organizații. Proeminența implicării României în dezvoltarea OIPC INTERPOL reiese din faptul că aceasta s-a aflat printre primele state care au susținut necesitatea creării unor Birouri Naționale Interpol în organigramele polițiilor naționale ale fiecărui stat membru al organizației, aspect concretizat în 1925 prin înființarea unor astfel de structuri în Belgia, România, Olanda, Spania și Bulgaria (Bresler, 1992: p. 24).

Discuțiile privind reafilierea României la OIPC - INTERPOL datează din 1968, atunci când Constantin Flitan, ambasadorul României la Paris, a primit solicitarea de a face demersuri în sensul obținerii de informații asupra cuantumului cotizației care ar fi revenit țării noastre în eventualitatea unei aflieri. Cuantumul cotizației, precizează ambasadorul în telegrama (Suceavă, 2007: p. 330) transmisă Ministerului de Externe, este stabilit pentru fiecare stat în parte, înglobând un anumit număr de „unități bugetare”. Raportat la momentul transmiterii telegramei, în 1970, o unitate bugetară valora 3.500 de franci elvețieni, iar cuantumul stabilit preliminar și orientativ în cazul unei eventuale cooptări a României se ridica la zece unități bugetare, identic cu grupa de cotizație stabilită în cazul Iugoslaviei.

Fără a detalia demersurile decisive care au avut ca rezultat revenirea reprezentanților Poliției Române în structurile Interpol, ne rezumăm la a puncta că primele discuții purtate încă din 1968 privitor la revenirea României în Interpol s-au concretizat la 5 ani distanță prin admiterea României în Interpol, în cadrul Adunării Generale din 1973, cu o majoritate de 92 de voturi pentru, unul contra și două abțineri.

Revenirea României în Interpol s-a făcut sub auspiciile unui context internațional favorabil (incluzând creșterea exponențială a numărului membrilor organizației începând cu anii '70), valorificat de factorii decidenți de la București, în considerarea istoriei prezenței României în Interpol, care au văzut drept naturală revenirea la o colaborare care a adus beneficii de ambele părți și care a arătat devotamentul specialiștilor Ministerului de Interne față de valorile împărtășite la nivel internațional: profesionalism, promptitudine, deschidere, modernizare. Desigur, afilierea trebuie privită în contextul societății socialiste și al aparatului represiv ce funcționa la nivelul Republicii Socialiste România, cauze prime ale revenirii postbelice atât de târzii în Interpol.

Într-o strânsă legătură cu întreaga activitate derulată de Biroul Național Interpol în perioada comunistă se află generalul maior Gheorghe Pele. Născut la 1 decembrie 1914, în comuna Cociuba Mare, sat Carasău, județ Bihor (Suceavă, 2007: p. 543), acesta a cunoscut o ascensiune treptată în aparatul de stat comunist, parcurgând toate etapele necesare formării competențelor operative specifice societății socialiste în cadrul căreia și-a derulat activitatea. Cariera acestuia a fost încununată cu accederea la funcția de director al Biroului Național Interpol, pe care a ocupat-o între 1974 și 1983.

Este de nepus la îndoială faptul că generalul-maior Gheorghe Pele a adus o contribuție importantă dezvoltării Biroului Național Interpol în perioada adiacentă momentului reafilierii la această prestigioasă organizație inter-guvernamentală. Fiind președintele BNI în perioada 1974-1983, acesta a valorificat pârghiile atât de necesare reafirmării României ca un punct de reper în angrenajul internațional de menținere a ordinii și liniștii publice și de asigurare a unui climat de stabilitate sub aspectul combaterii criminalității internaționale.

MINISTERUL DE INTERNE
Dir. secretariat-juridic
S/17.237 din 28.9.77

SECRET DE SERVICIU
Exemplar nr. 1

MINISTERUL DE INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL MILITIEI

30-09-1977
prop. Coman

89
CABINETUL MINISTRULUI
S/1331 din 30.09.77

700. gl. Pele
nu s-a negociat
si raportati la
in gl. locotenent
Moldoveanu
2.10.77

MINISTRULUI DE INTERNE
Tovarășul TEODOR COMAN

R A P O R T

Nr.S/17.674 din 29 sept.1977

Referitor la: vizita lui JEAN BAPTISTE GRASSET, ofițer de legătură din Serviciul Internațional de stupefiante al Organizației Internaționale de Poliție Criminală - INTERPOL.

In baza aprobării conducerii ministerului, în perioada 18-20 aprilie 1977, MICHEL HUMBERT, fost ofițer de legătură al O.I.P.C. Interpol pentru zona din care face parte și țara noastră a efectuat o vizită în R.S. România, ocazie cu care l-a prezentat și pe succesorul său în această funcție, JEAN BAPTISTE GRASSET.

Printr-o radiotelegramă recentă, dl. JEAN NEPOTE, Secretarul General al O.I.P.C. Interpol, ne-a propus ca între 10 octombrie și 14 octombrie 1977, dl. JEAN BAPTISTE GRASSET să efectueze - pe cheltuielile Organizației - o vizită de lucru la Biroul Național Interpol.

Față de cele raportate, propun următoarele:

- să se aprobe primirea lui JEAN BAPTISTE GRASSET de către directorul Biroului Național Interpol, care să-i ofere un dejun, cheltuielile urmînd să fie suportate din fondul Ministerului de Interne;
- discuțiile ce vor fi purtate cu acest ofițer să se refere numai la cazurile de trafic de stupefiante semnalate anterior de miliție la Secretariatul General Interpol, precum și la preocupările actuale ale Organizației și ale polițiilor afiliate, pentru prevenirea și reprimarea traficului de droguri, urmărindu-se totodată, obținerea de date reale asupra situației operative din Europa;
- ofițerul de legătură să viziteze punctele de control și trecere a frontierei din porturile Brăila și Galați.

ADJUNCT AL MINISTRULUI,
SEF AL INSPECTORATULUI GENERAL AL MILITIEI
General-locotenent,
MOLDOVEANU JEAN

Raport privind vizita în România a lui Jean Baptiste Grasset, ofițer de legătură în cadrul Serviciului Internațional de stupefiante al OIPC - Interpol

Sursa: CNSAS, fond Documentar, dosar nr. 013285, vol. 79, f. 89.

Printre primele evenimente facilitate de colaborarea românească cu Interpol amintim vizita în Republica Socialistă România a lui Jean Nepote, Secretarul General al Interpol (A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 9964, vol. 36, f. 14.). Ca urmare a aprobării vizitei de către Prezidiul Permanent al Comitetului Central PCR, emisă în mai 1974, s-a stabilit inclusiv componența delegației de primire: Jean Moldoveanu (adjunct al Ministrului de Interne și Șef al Inspectoratului General al Miliției), Pele Gheorghe (director al BNI) și colonel Pop Octavian. Vizita s-a constituit într-un prilej ideal de reluare a locului de drept al reprezentanților României în OIPC, precum reiese din cuprinsul documentului amintit.

O altă vizită a unei personalități reprezentând factor decizional în cadrul Interpol s-a derulat în 1977, când, printr-o radiotelegramă, Jean Nepote propune ca, în luna octombrie a aceluși an, Jean Baptiste Grasset, ofițerul de legătură din Serviciul Internațional de Stupefiante al OIPC-Interpol, care urma să îl succedă în funcția de ofițer de legătură în cadrul BNI România pe Michel Humbert.

Gheorghe Pele avea să îi ofere un dejun noului ofițer de legătură, pe care urma să îl încunoștințeze asupra cazurilor de trafic de stupefiante semnalate

anterior de Miliție la Secretariatul General al Interpol, precum și asupra preocupărilor actuale ale Organizației și ale polițiilor afiliate în privința prevenirii și combaterii traficului de droguri. Totodată, s-a stabilit ca ofițerul de legătură să viziteze punctele de control și de trecere a frontierei din porturile Brăila și Galați. Într-un raport ulterior efectuării vizitei amintite, se evidențiază temele predilecte ale discuțiilor purtate de reprezentanții BNI cu Jean Baptiste Grasset: acesta a procedat la o expunere pe larg a situației infracționale a traficului de stupefiante la nivel internațional, axată pe elemente precum: *modus operandi*, principalele tipuri de stupefiante traficate, măsuri de neutralizare aplicate grupărilor infracționale organizate specializate în traficul de stupefiante. În încheierea discuțiilor, ofițerul de legătură a pus accentul pe esențialitatea asigurării și extinderii canalelor de comunicare Interpol în problematica traficului de droguri, precum și pe importanța identificării locului de producție a drogurilor.

Relevantă pentru reprezentativitatea și vizibilitatea Biroului Național Interpol este și primirea în audiență de către Gheorghe Pele a dlui. Ulrich Kamp, ofițer din serviciul de securitate al poliției vest-germane, cu ocazia vizitei, în 1978, în R.S.R. a



Ion Hurdubaie, alături de Gheorghe Pele, participând la A.G. 48 O.I.P.C.-Interpol
Sursa: interpol.int



Sursa - interpol.int

Cancelarului R.F.G., Helmut Schmidt (A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 013285, vol. 82, f. 1). Pe această cale a avut loc confirmarea relațiilor diplomatice strânse între cele două state, a căror bază s-a pus în 1967, când R.S.R. iniția, în premieră pentru un stat al blocului comunist, relații diplomatice cu statul vest-german (Georgescu, 1995: p. 284). Proiecția acestor relații se răsfrânge pe această cale și în planul cooperării polițienești internaționale. Discuțiile purtate au avut îndeosebi în vedere dificultățile implicate de munca de combatere a actelor de terorism cu care se confrunta R.F.G. Se constată, printre concluziile discuțiilor, contrastul dintre R.F.G. și R.S.R. Era evident în problematica terorismului, cea din urmă confruntându-se numai tangențial cu acest fenomen infracțional, date fiind măsurile mai stricte de securitate, cât și faptul că „în aceste țări nu sunt bine primiți (n.a. teroriștii)” (A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 013285, vol. 82, f. 1).

Dincolo de asigurarea recepției reprezentanților Interpol în țara noastră, Biroul Național Interpol a avut un rol esențial în reprezentarea țării noastre atât în cadrul conferințelor regionale, cât și în cadrul Adunărilor Generale Interpol. Spre exemplificare, putem aminti următoarele participări: a 46-a Sesiune a Adunării Generale OIPC-Interpol (Stockholm, 1977) (A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 013285, vol. 82, f. 1.), a 48-a Sesiune a Adunării Generale OIPC-Interpol (Nairobi, Kenya, 1979), a IX-a Conferință Regională Europeană a OIPC-Interpol (Paris, 1980) (A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 10431, vol. 24, f. 1).

Este demn de avut în vedere contextul politic intern în care s-au văzut nevoiți să se încadreze membrii BNI și implicit președintele structurii, dată

fiind opacitatea instituțională specifică regimului comunist român, care exploata la maximum instrumentele oferite de Interpol, manifestând însă o preocupare excesivă față de evitarea oricărei forme de contaminare ideologică a delegațiilor BNI, ce luau parte la conferințe sau adunări ale Interpol. De fiecare dată, delegațiile trimise primeau indicații clare în sensul evitării contactelor ce depășeau cadrul profesional, dovadă stând atât mențiunea că „participarea la discuții cu delegații străine se va face numai în prezența ambilor membri ai delegației” (A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 013285, vol. 79, f. 16), cât și aceea conform căreia „Delegația va respecta întocmai dispozițiile legale privind apărarea secretului de stat și relațiile cu cetățenii străini și nu va angaja Ministerul de Interne cu alte probleme decât cele cuprinse în prezentul mandat”, mențiuni ce se regăseau în conținutul fiecăreia dintre mandatele acordate în vederea participării delegațiilor Miliției Române la sesiuni ale Adunărilor Generale Interpol. Aceste mandate erau supuse aprobării conducerii de partid și constituiau expresia Planurilor de Relații Externe ale Ministerului de Interne, întocmite anual.

Ținând seama de impactul Biroului Național Interpol sub aspectul asigurării unui înalt grad de reprezentativitate organelor Miliției Române, ale căror performanțe operative au putut fi eficientizate prin raportare la elitele polițienești la nivel mondial, cât și în virtutea accesului nemijlocit la informații de relevanță pentru asigurarea unui climat de ordine socială pe plan intern, putem califica perioada funcționării Biroului Național Interpol, sub egida regimului comunist, drept una axată pe coordonate interinstituționale solide, creând premisele viitoarei funcționări a Biroului în perioada postdecembristă.

Claudiu Denis CHIȘERU

Cazuri soluționate de autoritățile române cu sprijin Interpol

Reafilierea României la OIPC - Interpol a fost urmată de activități specifice privind schimbul de informații, dar și de utilizarea logisticii în materie de luptă împotriva criminalității la nivel internațional, ceea ce a condus la soluționarea unor cazuri importante, fie din zona infracțiunilor la adresa persoanelor, fie din cea a patrimoniului cultural. Astfel, în 2019, operațiunile Athena II și Pandora IV au reușit să conducă la recuperarea a peste 19.000 de bunuri arheologice; au fost arestați 101 suspecți, iar acțiunile au cuprins 103 țări, în care au fost vizate rețelele internaționale de traficanți de artă și antichități care operează tot mai mult pe piața online. Au fost recuperate monede din diferite perioade, piese arheologice, arme, picturi și fosile. România a fost una dintre cele 9 țări vizate de această acțiune.

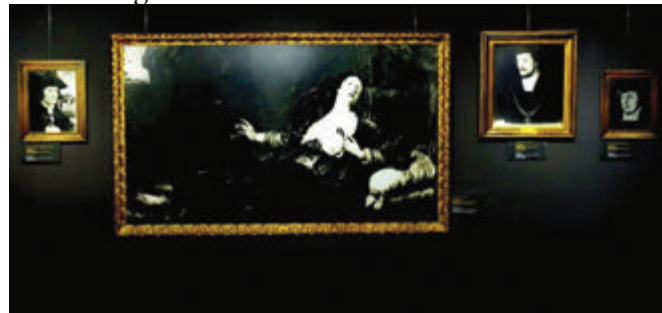


Carte de cult /Minei (1760) și monede din România, recuperate
Sursa: interpol.int

Picturile furate de la Muzeul Brukenthal

În anul 1968 au fost furate 8 picturi valoroase din Muzeul Brukenthal din Sibiu, făptașii neputând fi prinși. Pentru că valoarea acestor picturi era una foarte mare, s-a decis, în anul 1972, publicarea de către Interpol a unor notițe de urmărire internațională. După 30 de ani de la comiterea furtului, în martie 1998, Interpol Washington informa Biroul Național Interpol din România despre faptul că picturile ar putea fi în New York. Pe 29 mai 1998, patru dintre tablourile furate au fost descoperite și confiscate în Statele Unite, pe aeroportul din Miami (Florida). Operele recuperate erau: „Ecce homo” atribuit lui Tițian, „Bărbat cu pipă” de Frans van Mieris, „Portret de femeie” de Rosalba Camera, „Bărbat cu craniu” și „legendei Sfântului Augustin”.

În data de 18 iulie 1998, picturile au fost înmânate oficial președintelui României în cadrul unui eveniment organizat de Ambasada României la Washington.



Picturile furate de la Muzeul Brukenthal
Sursa: turnulsfatului.ro



Picturile furate de la Muzeul Brukenthal
Sursa: turnulsfatului.ro

Prima extrădare realizată prin INTERPOL, la cererea autorităților române

9 aprilie 1979: Emmanuel C., un tânăr din Republica Centrafricană, student la Universitatea din Cluj-Napoca, a ucis-o pe iubita sa, Paraschiva C. După două zile, tânărul a fugit din țară îndreptându-se către Italia.

29 aprilie 1979: Biroul INTERPOL din București transmitea datele cazului și portretul inculpatului către toate statele membre ale organizației, cerând urmărirea și arestarea imediată a acestuia.

1982: Inculpatul a fost prins în Italia, unde era închis pentru o scurtă perioadă de timp. Curtea de Apel de la Veneția admitea cererea de extrădare a inculpatului în România.

Octombrie 1983: la Adunarea Generală a INTERPOL, delegația italiană a informat-o pe cea română, formată din Vasile Troneci și Ioan Hurdubaie, că extrădarea lui Emmanuel va deveni un fapt împlinit.



Sursa: Troneci, Hurdubaie, 1994, p. 53

Cazul criminalilor refugiați în Elveția

8 iulie 1988: Nicoleta Niță, o bătrână din București, a fost ucisă de doi bărbați care au furat din casa acesteia obiecte de valoare și suma de 70.000 de lei, după care au fugit în Elveția.

22 septembrie 1988: Biroul Național INTERPOL din România a solicitat urmărirea internațională a acestora.

27 octombrie 1988: Autoritățile române au fost informate despre prezența celor doi criminali pe teritoriul Elveției.

1988 și 1990: Au fost arestați cei doi criminali.

26 septembrie 1990: Biroul Național Român cerea extrădarea acestora.

1991-1992: Aducerea, pe rând, în România a celor doi și condamnarea la 18 ani, respectiv 25 de închisoare.

„Afaceristul violent”

22 iunie 2004: Biroul Național INTERPOL a primit o solicitare de verificare a cetățeanului italian R. Carmelo, care și ar fi amenințat cu moartea atât soția, cât și soacra, ambele de cetățenie română, cu domiciliul în Sibiu.

25 iunie 2004: Biroul Național INTERPOL a trimis mesajul de verificare către instituția similară de la Roma.

28 iunie 2004: Autoritățile italiene precizau faptul că cetățeanul R. Carmelo făcea obiectul unei anchete preliminare aflate pe rol pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală gravă.

19 iulie 2004: Cadre ale Centrului Zonal de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog Constanța l-au localizat pe cetățeanul italian R. Carmelo în orașul Fetești.

Ministerul Justiției din România fusese sesizat despre cererea de arestare în vederea extrădării, cerere transmisă de către autoritățile italiene.

23 iulie 2004: Instanța a dispus măsura arestării preventive a lui R. Carmelo în vederea extrădării.

9 august 2004: Pe Aeroportul Internațional „Henri Coandă” au sosit cadre ale Interpol Roma care l-au preluat pe cetățeanul italian.

Furtul din Muzeul Bisericii Evanghelice din Cisnădie

30 iunie 2016: A fost sustrasă o cruce, care datează din secolul al XIII-lea, din Muzeul Bisericii Evanghelice din Cisnădie.

1 iulie 2016: A fost depusă o plângere la sediul IPJ Sibiu, în care se consemna furtul obiectului de cult.

În urma plângerii depuse, a fost demarată o anchetă de către polițiștii din cadrul IPJ Sibiu, bunul fiind dat în urmărire la nivel național și internațional și a fost implementat în baza de date a INTERPOL.

26 iulie 2021: A fost identificat un bărbat de 50 de ani din Cisnădie, bănuit pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat; tot la această dată s-a reușit și recuperarea bunului cultural.

27 iulie 2021: Crucea de procesiune a revenit în posesia Muzeului Bisericii Evanghelice din Cisnădie.

Andra-Ioana MATEI

Monica LAZĂR



INTERPOL și problemele criminalității din România în perioada 1990-2000

Interpol a avut o contribuție semnificativă în lupta împotriva traficului de droguri în România, între anii 1990-2000. Organizația a fost implicată în schimbul de informații și cooperare internațională între autoritățile române și cele din alte țări, în ceea ce privește combaterea traficului de droguri. De asemenea, a ajutat autoritățile române în investigarea și identificarea rețelelor de traficanți de droguri, furnizând informații despre persoanele implicate, rutele de trafic și tendințele în domeniu. Prin urmare, această colaborare strânsă între diferitele agenții de aplicare a legii, din întreaga lume, a contribuit la identificarea, urmărirea și arestarea mai rapidă a traficanților.

Prin intermediul rețelei sale extinse de birouri centrale și naționale, Interpol a furnizat sprijin tehnic pentru autoritățile române în ceea ce privește tehnologiile de investigație și metodele de combatere a traficului de droguri, ajutând astfel la creșterea capacității de intervenție a acestora.

Pe baza documentelor de la acea vreme, se poate constata că răspândirea fenomenului de trafic de droguri începea să devină o problemă de nivel internațional, afectând aproape toate țările, fapt ce reiese din raportul privind problemele consumului de narcotice în lume, elaborat de Interpol, bazat pe rezultatele unei anchete realizate în anul 1989 (Agenția TASS, *Un semnal de alarmă al Interpolului*, februarie 1989, p. 4).

Imaginile prezentate mai jos ilustrează câteva dintre modalitățile traficanților de a trece mărfurile interzise prin vămi (Suceavă, 2007: 28). Metodele erau diverse și destul de avansate, fapt ce este și confirmat de un raport din anul 1993, care spune că, alături de ascunzătorile cunoscute, portbagaje cu pereți dubli și containere cu podea falsă, apăruseră și alte metode, cum ar fi statuete din lut sau, pur și simplu, pește congelat (Pamuc, 1996: 3).



Sursa: Suceavă, 2007

Raportându-ne la țara noastră, dincolo de facilitarea schimbului de informații, sprijinirea autorităților române în investigații sau furnizarea de sprijin tehnic, Interpol continuă să se implice în eforturile de educare și conștientizare publică, cu privire la pericolele și consecințele infracțiunilor, sprijină campanii de prevenire și promovează cooperarea internațională.

Rareș RUSU



Sursa: Suceavă, 2007

Bibliografie consultată

I. Surse de arhivă

- Arhivele Naționale Istorice Centrale (în continuare ANIC), fondul Direcția generală a poliției 1903-1936, Dosar nr. 76/1927.
- A.N.I.C., fondul Direcția generală a poliției 1903-1936, Dosar nr. 121/1929.
- A.N.I.C., Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 16/1972.
- A.N.I.C., Președinția Consiliului de Miniștri, Dosar 2/1974.
- Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (în continuare A.C.N.S.A.S). Direcția Arhiva Centrală, Dosar nr. 013134, Vol. 6.
- A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 013285, vol. 79.
- A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 10431, vol. 24.
- A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 9964, vol. 36.
- A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 16256 vol. 24.
- A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar 013134, vol. 61.

II. Literatură de specialitate

- Agenția TASS, Un semnal de alarmă al Interpolului în „Cuvântul nou”, 15 februarie 1989.
- Aparaschivei, Sorin, «Biroul Interpol» din România - încă din anul 1928, <https://historia.ro/sectiune/general/biroul-interpol-din-romania-inca-din-anul-1928-568695.html>, accesat la data de 04.12.2023.
- Aspecte Istorice Privind Poliția Română: Cadrul Național și Sătmărean, <https://sm.politiaromana.ro/ro/informatii-generale/istoric>, accesat la data de 04.12.2023.
- Barbu Gheorghe, „Drogul-moartea lentă, dar și sigură”, în *Gazeta de Sud*, 4 ianuarie 1999.
- Barnett, Michael, Liv Coleman, „Designing Police: Interpol and the Study of Change in International Organizations”, în *International Studies Quarterly*, nr. 49 (2005).
- Bresler, Fenton, *Interpol*, Londra, Mandarin Publishing, 1992.
- Cai, Kevin, *China's Foreign Policy since 1949. Continuity and Change*, New York, Routledge Publishing, 2022.
- Calcara, Giulio, “A transnațional police network co-operating up to the limits of the law: examination of the origin of INTERPOL”, în *Transnational Legal Theory*, 2020, Vol. 11, Nr. 4.
- Chiriu, A., Liu, Z., „Sino-Romanian Relations: From the First Ponta's Government to Klaus Werner Iohannis' Victory in the Presidential Elections”, *Working Paper Series on European Studies, Institute of European Studies, Chinese Academy of Social Sciences*, Vol. 9, No. 1., 2015.
- Deflem, Mathieu, „Interpol” în *The Encyclopedia of Crime and Punishment*, Ed. Wesley G. Jennings. Madlen, MA, West Sussex, Ed. Wiley-Blackwell, 2016.
- Deflem, Mathieu, *Policing World Society: Historical Foundation of International Police Cooperation*, Oxford, Editura Oxford University Press, 2002.
- Gavrilă Inoan, „Luptători fără dreptul la glorie. Viața în stare de alarmă”, în *Tineretul Liber*, 30 iulie 1992.
- Georgescu, Vlad, *Istoria românilor*, București, Editura Humanitas 1995.

Gheonea Valentin, *Relațiile României Cu Organizația Internațională De Poliție Criminală - Interpol (1972-1989)*, (teză de doctorat în manuscris), București, 2023.

Gheonea, Valentin, „Un caz de cooperare internațională sub comunism: Începuturile relațiilor Miliției cu Interpolul, 1972-1974”, în *Arhivele Totalitarismului*, 2020, Nr. 108-109.

Gorun Adrian, „Infraționalitatea în școli este în creștere” în *Tribuna*, 6 septembrie 2000.

Hershberg, J., Radchenko, S., Vámos, P., Wolff, D., *The Interkit Story: A Window into the Final Decades of the Sino-Soviet Relationship, Cold War International History Project, Working Paper No. 63*, Woodrow Wilson International Center for Scholars, Washington, DC, 2011, www.wilsoncenter.org/publication/theinterkit-story accesat la data de 22.01.2024.

INTERPOL 100: 1923 – how our history started, <https://www.interpol.int/en/Who-we-are/INTERPOL-100/1923-how-our-history-started>, accesat la data de 15.11.2023.

Interpol: Former Presidents. Names, dates and nationalities of INTERPOL's former presidents since 1923, <https://www.interpol.int/en/Who-we-are/Governance/President/Former-Presidents>, accesat la data de 21.11.2023.

Kissinger Henry, *On China*, New York, Penguin Press, 2011.

Maței Angela, „Trafic cu prunci” în *Flacăra Iașului*, 22 decembrie 2001.

Mândășescu, Horațiu, „Începuturile spionajului modern în România” în *Independența română*, <https://www.independentaromana.ro/inceputurile-spionajului-modern-in-romania/>, accesat la data de 04.12.2023.

Meldal-Johnsen Trevor, *The Interpol connection: an inquiry into the International Criminal Police Organization*, New York, Dial Press, 1979.

Oehler-Șincai, Iulia Monica, Liu Minru, „Sino-Romanian relations under the New World Order”, în *China's Relations with Central and Eastern Europe. From “Old Comrades” to New Partners*, Weiqing Song (ed.), London and New York, Routledge, 2018.

Pamuc Claudiu, „Moartea albă prinde în vârtejul ei România” în *Cotidianul*, 18 ianuarie 1996.

Poliția Română a participat la înființarea INTERPOLULUI, <https://adevarul.ro/stiri-interne/sanatate/politia-romana-a-participat-la-infiintarea-744428.html> (2007), accesat la data de 04.12.2023.

Pop, Traian, „Câteva știri documentare din secolul al XIX-lea privind colaborarea internațională a poliției din Transilvania”, în *Acta Musei Napocensis*, anul XIV, (1977).

Sabbagh, Christian, *Poliția Română – membru fondator al INTERPOL*, Poliția Română – membru fondator al INTERPOL | Christian Sabbagh - Totul despre realitate!, accesat la data de 04.12.2023.

Suceavă, Ion, *Interpol la început de mileniu: Totul despre ceea ce nu se știe*, București, Editura Meronia, 2007.

Taiwan and the United Nations: Fifty Years After the ROC's Expulsion - FPRI Events (ultima accesare: 07.12.2023).

Troneci, Vasile, Hurdubaie, Ioan, *România în Interpol*, București, Editura Ministerului de Interne, 1994.

V.B., „Semnalăm- infractori români pe meridianele lumii” în *Cuvântul liber*, 17 februarie 1999.

III. Surse web

<https://www.mae.ro/node/4852>, accesat la data de 22.01.2024.

Statut de l'O.I.P.C.-INTERPOL, accesat la data de 07.12.2023.

<https://www.interpol.int/>, accesat la data de 01.12.2023.

 www.politiaromana.ro

 [Poliția Română](#)

 [politiaromana.ro](#)

